

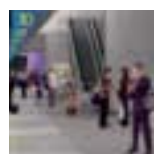
Helen

⚡ Helsingin Energia

Helsingin Energian asiakaslehti 1 • 2005

Tehoa arjen pyykkisirkukseen

- Tahtoisitko takkatulen loimuun? s. 4
- Muodikasta retroa keittiöön s. 7
- Narinkkatorin uusi elämä s. 16

Sisältää
hinnanmuutos-
ilmoituksen!
s. 22-23

Pyykkirumba kuriin!

Pienellä suunnittelulla ja oikeilla välineillä pyykkirumba sujuu kuin huomaamatta. Lajittelu kannattaa ottaa tavaksi jo siinä vaiheessa, kun vaatteet laitetaan likapyykkiin, eikä pesukonetta ole hyvä ahtaa liian täyteen. Pesukoneellinen vaatteita tarvitsee noin kahdeksan metriä pyykkinarua, joten kuivausrumpu ja -kaappi ovat hyviä apulaisia. Mutta miksi muka kuivuneita vaatteita ei voisi kantaa suoraan vaatekaappiin?

8

Kamppiin valmistuu uusi keskus

Kampin täyttävät vielä työmaaparakit ja koneet, mutta uusi keskus alkaa pikkuhiljaa hahmottua. Vihdoinkin Kamppi saadaan kaupunkilaisten tilaksi, kun linja-autot siirtyvät maan alle. Kesäkuussa päästään jo käyttämään uusia bussiterminalia. Kävimme katsomassa, mitä kaikkea uuteen Kampin keskukseen on tulossa.

Takasta lämpöä ja tunnelmaa

Takkatuli luo tunnelmaa ja pehmeää lämpöä, mutta parhaimmillaan takan avulla voi myös säästää energiaa. Varaava takka on omiaan lisälämmönlähteenä, mutta avotakastakin voi takkasydämen avulla saada lämpöä talteen. Energiataloudellisinta on polttaa vain kuivia puita.

4

YMPÄRISTÖPENNI

Asiakkaita 31.1.2005

- tuulisähkö 2 062 kpl
- museovesivoima 346 kpl

Varoja 31.1.2005: 279 966,04 euroa

Kysy lisää Ympäristöpennisähköstä numerosta 010 802 802 tai katso www.helsinginenergia.fi.

HELEN INFO

Helsingin Energia

Vaihde.....6171

Sähkötalo, Kampinkuja 2,
00090 Helen

www.helsinginenergia.fi

Asiakaspalvelu

Puhelinpalvelu ma–pe 8–20

Kotitaloudet.....010 802 802

Yritykset.....010 802 803

Neuvontapalvelut

Sähkön käytön

neuvonta.....(09) 617 4010

Energiakeskus.....(09) 617 2726

Kotitalouslaitteiden

valinnan ja käytön opastus,

kulutusmittarin lainaus.

energiakeskus@helsinginenergia.fi

Vikailmoitukset

Sähkön jakeluhäiriöt 010 802 810

Kaukolämmön

jakeluhäiriöt.....010 802 808

Ulkovalaistusviat.....010 802 806

Kaukolämpö

Lämmön myynti....(09) 617 2961

Lämmönkäytön

neuvonta.....(09) 617 2969

Laskutus ja

kulutuskyselyt.....(09) 617 2856

Helen-lehden osoitemuutokset

Asiakaspalvelu.....010 802 802

asiakaspalvelu@helsinginenergia.fi

 Helsingin Energia

MITÄ RAHALLA SAA?

Pysäköintisakon (40 euroa) hinnalla

Yhden pysäköintisakon hinnalla hoituu 80-neliöisen kerrostalon rivitaloasunnon koko maaliskuun tai marraskuun lämmitys. Hinnalla lämpimää myös talouden käyttövesi.

Osoitteesta www.helsinginenergia.fi löydät sähkölaitteiden kulutuslukuja ja voit myös arvioida omaa sähkönkulutustasi. Lisäksi uuden Internetissä toimivan Online-palvelun kautta voit kätevästi seurata muun muassa taloutesi sähkönkäyttötietoja.

ENERGIAVINKKI

Mukavuudesta tinkimättä

Ruokaa voi helposti valmistaa vähemmälläkin sähkönkulutuksella ilman, että hommasta tulee vaivalloista tai aikaa vievää – päinvastoin. Säästä aikaa ja euroja!

- Käytä lieden levyjen kokoisia kattiloita, patoja ja pannuja – paksupohjaiset ovat parhaimpia! Muista myös pitää kantta kattilan päällä, niin lämpö ei karkaa kattilasta ja kiehuminen on nopeampaa. Kannen alla aamupuuro hautuu lieden jälkilämmöllä aamutoimien aikana.
- Hyödynnä uunin esi- ja jälkilämpö. Monet ruoat voi laittaa uuniin yhtä aikaa, kun napsauttaa uunin päälle. Pataruoat, laatikot ja uunipuurot voi mainiosti jättää hautumaan uunin jälkilämmölle, kun virta on jo katkaistu.
- Käytä uuniruokien valmistuksessa kannellista astiaa tai paistopussia: se säästää energiaa ja uuni pysyy puhtaana. Uunin kuumentaminen kuluttaa energiaa enemmän kuin kuumana pitäminen. Siksi kannattaa leipoa tai valmistaa ruokaa kerralla enemmän.
- Suosi mikroaaltouunia! Se on taloudellinen vaihtoehto uunille ruokaa lämmitettäessä etenkin sinkku- tai kahden hengen talouksissa. Myös vedenkeitin on nopea apu pasta- tai puuroveden kiehauttamisessa.
- Älä pidä kahvinkeitintä tuntikausia päällä, vaan katkaise virta, kun kahvi on valmista. Kahvi pysyy juotavan kuumana termoskannussa.

Lisää vinkkejä löytyy Helsingin Energian Energiakeskuksen nettisivuilta osoitteesta www.helsinginenergia.fi.

Tukkusähkön tulevien vuosien hintakehitys näyttää kumpuilevalta

Vettä on satanut viime syksystä alkaen poikkeuksellisen paljon varastoaltaisiin. Sähköntuotantoon soveltuvaa vesivarantoa on kertynyt noin 30 terawattituntia yli normaalin. Tämä vastaa reilua kolmannesta Suomen vuotuisesta sähkön kokonaiskäyttömäärästä. Lämmin loppuvuosi ja alkutalvi vähensivät samalla sähkön käyttöä.

Resurssitilanteen nopea kohentuminen ja sen tuottama tukkusähkön hinnan aleneminen mahdollistaa sähkönmyyntihintojemme alentamisen 1.4.2005 alkaen. Tästä ja Helsingin alueen siirtohintojen samanaikaisesta muutoksesta kerrotaan lähemmin tässä lehdessä.

Tukkusähkön hintatasoon vaikuttaa jatkossakin keskeisesti kulloinkin vesiallasvaranto. Lisäksi tämän vuoden alussa alkanut EU-tasoinen päästökauppa sekä polttoaineiden ja muiden tuotantokustannusten kehittyminen vaikuttavat tukkusähkön hintakehitykseen. Edellisten yhteisvaikutuksesta tukkuhintavaihteluiden voidaan arvioida voimistuvan entisestään.

Helsingin Energia on nostanut asiakashintojaan maltillisesti jyrkäsäkin tukkuhinnan nousuissa ja näin vastaavasti myös alentamismahdollisuudet ovat olleet pörssihintamuutoksia pienemmät. Asiakashintojen vakauttaminen on ollut merkittävää ja samalla sähkön myyntihintojen kilpailukykyisyydestä on huolehdittu hyvin kuten sivun 22 kaaviosta on nähtävissä. Olemme myyneet sähköä kaikkialle Suomeen kaikille asiakkaille yhdenvertaisin hinnoin. Toimimme jatkossakin reilusti ja olemassa olevia asiakkuuksia arvostaan.

Noin vuosi sitten kerroimme tässä lehdessä tutkivamme kiinteähintaisen sähkötuoiteiden käyttöönottoa ja asiakkaidemme odotuksia niihin liittyen. Tulosten perusteella otamme kevään aikana käyttöön uusia sähkötuoiteita, joissa sähkön hinta sovitaan kiinteäksi vuoden tai kahden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi kerrallaan. Jakson hintataso määräytyy jakson alkuajan kohdan tukkusähkön pörssiarvostusten perusteella.

Kiinteähintaisen ajanjakson umpeuduttua sähkösopimus asiakkaan kanssa jatkuu automaattisesti voimassa olevan normaalin jatkuvan sopimustuotteen hinnaston mukaisesti, ellei asiakkaan kanssa sovita uudesta kiinteähintaisesta ajanjaksosta. Uusienkin sähkötuoiteidemme tavoitteena on pitkäaikainen asiakkuus ja ne tuovat lisää vaihtoehtoja tuotevalikoimaamme.

Uusilla sähkötuoiteilla haluamme tuottaa lisäarvoa asiakkaillemme, jotka pitävät sähkön kiinteää hintaa erityisen tärkeänä. Luonnollisesti säilytämme nykyiset sähkötuoitteet valikoimassamme ja pidämme huolta niiden kilpailukykyisyydestä muihin niitä vastaaviin tuotteisiin nähden.

Jukka Niemi, sähköliiketoiminnan johtaja

Helsingin Energian asiakaslehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. **Julkaisija:** Helsingin Energia, (Kampinkuja 2, Helsinki), 00090 Helen, p. (09) 6171, faksi (09) 617 2360, www.helsinginenergia.fi **Päätoimittaja:** Eeva-Maija Wuorela **Toimitusneuvosto:** Ulla Airosmäe, Veikko Hokkanen, Marja-Leena Hämäläinen, Jarmo Karjalainen, Jussi Mikkola, Jukka Niemi, Eva Spiegel, Eeva-Maija Wuorela **Toimitus:** Kynämies Oy **Painopaikka:** PunaMusta **Repro:** Faktor Oy • ISSN1455-9528

Tunnelmallista energiansäästöä

Pakkaspäivänä takassa iloisesti palavat puut luovat tunnelmaa ja lämmittävät mukavasti. Parhaassa tapauksessa ne myös säästävät paitsi sähköä, myös rahaa. Takkaa hinkuavan kannattaa miettiä tarpeensa ennen kauppaan menoa.

Inka Töyrylä • Kuvitus Anssi Keränen

Takanvalinnan lähtökohdaksi on tarve. Halutaanko tunnelmaa, pikalämpöä vai energiansäästöä? Vai kaikkia näitä yhdessä?

Avotakka on tunnelmanluoja, jolla ei pystytä varaamaan lämpöä, vaan lämpö menee samantien piipusta harakoille. Kamiinat ovat lämmittämiä, joissa on usein hyvinkin suuri lämmitysteho. Ne on tarkoitettu nopeaan lämmitykseen esimerkiksi kesämökeille. Varaava takka voi toimia sekä lisä- että varalämmönlähteenä, jos varsinaiseen lämmitysjärjestelmään tulee vikaa. Ja jos lämmittämisen lisäksi takkaa halutaan käyttää leipomiseen, on markkinoilla pienellä leivinuunilla varustettuja takkauuneja. Valikoima on loputon.

– Avotakastakin tulee toki säteilylämpöä, mutta varsinaiseksi lämmittäjäksi siitä ei ole. Avotakka tarvitsee hyvin paljon palamisilmaa, ja palamisilman lämmittämiseen menee jopa enemmän energiaa kuin mitä takka tuottaa huonetilaan. Hyötyä ei siis synny, selittää Helsingin Energian tuotepäällikkö **Jarmo Roiha**.

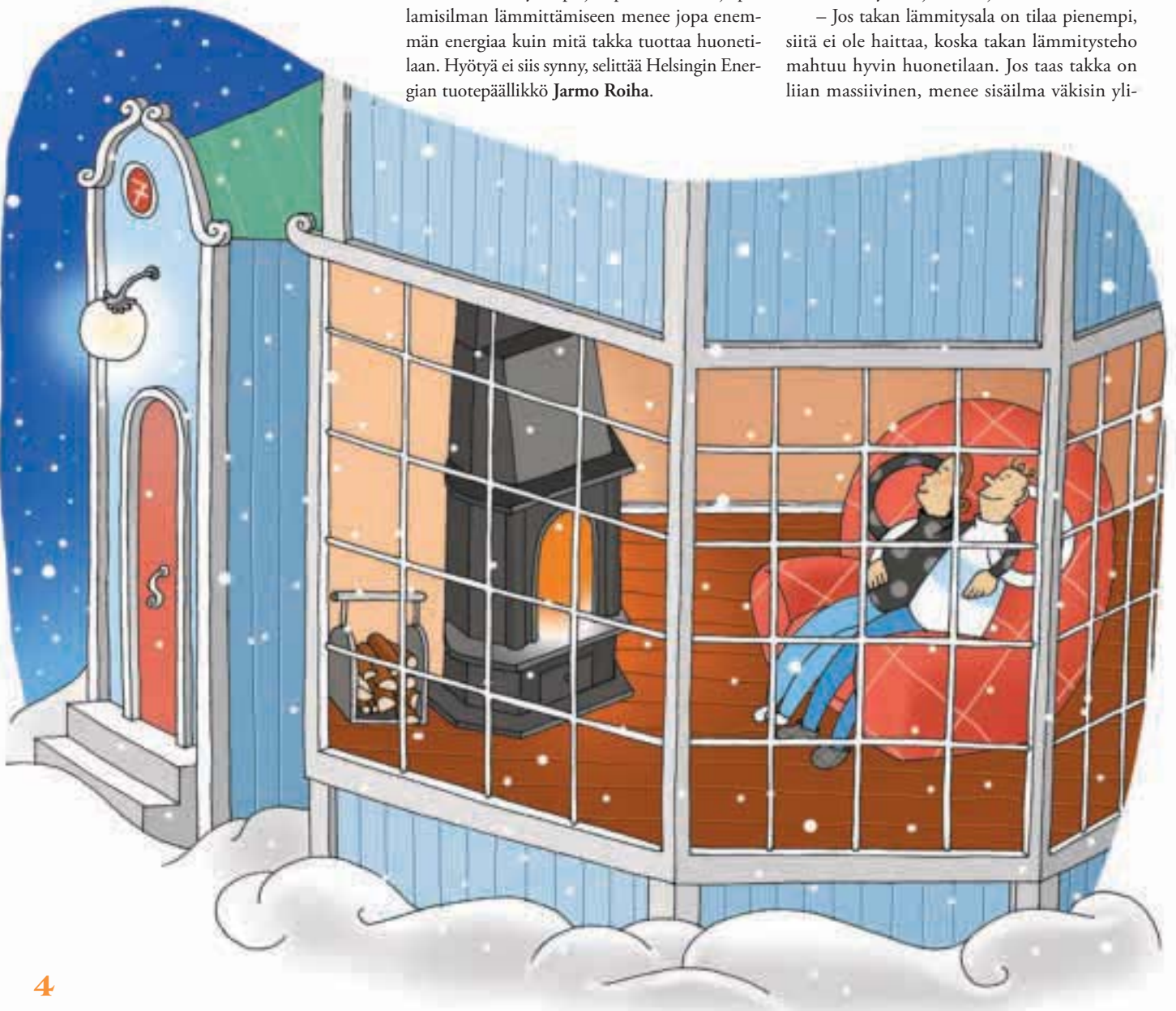
Varaavassa takassa palokaasut kiertävät takan rakenteissa ennen piipusta poistumista. Lämpö ikään kuin imeytyy takkaan, josta se vapautuu sisäilmaan pikkuhiljaa vielä kauan tulensammutuksen jälkeenkin. Tehokkainta lämmön varautuminen on silloin, kun tulisijaa ei lämmitetä kerralla kovin kuumaksi. Mieluiten sitä pitäisi lämmittää usein ja vain yksi tai kaksi pesälistä kerrallaan.

Suurin hyöty pakkasilla

– Jos takkaa halutaan hyödyntää lämmityksessä ja säästää sähköä, on tärkeää valita oikeanlainen takka oikeaan tilaan, Roiha muistuttaa.

Tärkein seikka, jonka perusteella takka valitaan, on sen lämmitysala. Kullekin takkatyypille on määritelty tila, jonka se jaksaa lämmittää.

– Jos takan lämmitysala on tilaa pienempi, siitä ei ole haittaa, koska takan lämmitysteho mahtuu hyvin huonetilaan. Jos taas takka on liian massiivinen, menee sisäilma väkisin yli-

ästöä

lämmön puolelle ja se taas vaikuttaa asumis-
viihtyvyyteen.

Suurin hyöty takasta saadaan irti pakka-
silla. Etenkin silloin, jos takka luovuttaa suu-
rimman osan lämmöstään päiväsaikaan, jolloin
sähkö on kalliimpaa kuin yöllä. Varaavaan tak-
kaan kannattaisikin syyttää tuli heti aamulla.
Toisaalta harva työssäkäyvä ehtii aamuisin odo-
tella puiden palamista.

– Karkeasti laskien yksi kuutiometri pol-
tettua puuta vastaa noin tuhatta kilowattituntia
sähköä eli lähes sataa euroa, Roiha laskeskelee.

Sähkölämmitteisen omakotitalon tilojen
lämmittämiseen käytetään vuodessa noin 10 000
kilowattituntia, josta 10–30 prosenttia voidaan
tuottaa tulisijan avulla. Todellinen säästö riippuu
polttopuun hankintahinnasta.

Kuivia puita olla pitää

Energiataloudellisin tapa on polttaa mahdolli-
simman kuivia puita. Puulajilla ei ole kovinkaan
paljon merkitystä, sillä kilo mitä tahansa koti-
maista puulajia sisältää suunnilleen saman verran
energiaa, noin 4,3 kilowattituntia per kilo, kun
puun kosteusprosentti on 15.

– Olisi hyvä tuoda puut sisälle kuivumaan
jo päivää tai paria ennen kuin ne poltetaan. Toki
niiden pitää jo sisään tuotaessa olla peruskuivia,
Roiha sanoo.

Kuivat puut syttyvät helposti ja nopeasti, pa-
lavat puhtaasti ja luovuttavat energiasisältönsä
hyvällä hyötysuhteella. Myös hormin säännölli-
sestä nuohouksesta on huolehdittava. Kovin no-
kinen ja karstainen tulisija ja hormi heikentävät
lämmitysjärjestelmän energiansitomiskykyä sekä
lisäävät tulipaloriskiä.

Puut pitäisi saada palamaan mahdollisim-
man nopeasti, sillä syttymisvaiheessa palamisen
hyötysuhde on kaikkein alhaisin, kun savukaa-
sujen mukana karkaa ulos palamatonta ener-
giaa. Puita kannattaa lisätä takkaan siinä vai-
heessa, kun edellinen pesällinen ei ole vielä ko-
konaan palanut. Näin epätäydellisen palami-
sen vaihe jää lyhyeksi. Samalla on toki järkevää
muuttaa palavat roskat energiaksi. Takka syö
miehellään niin pizzalaatikat kuin tyhjat kanan-
munakotelotkin.

Kantaako lattia, toimiiko hormisto?

Entä jos takkaa ei ole, mutta sellaisen haluaisi?
Tai on avotakka, mutta haluaisi varaavan?

– Avotakkaan voi asentaa jälkikäteen tak-
kasydämen, jolla pyritään hallitsemaan palopro-
sessia. Hyvällä suunnittelulla ja toteutuksella sen

Varaavassa takassa savukaasut kiertävät uunin
poskikanavavissa. Näin lämpöenergia saadaan
varattua talteen uunin rakenteisiin.

voi saada toimivaksi. Ei varaavaksi, mutta läm-
mittäväksi kuitenkin, Roiha kertoo.

Takan jälkiasennus sen sijaan aiheuttaa huo-
mattavasti enemmän päänvaivaa. Merkittävin
tekijä on perustusten kantavuus. On selvittävä,
kantaako lattia takan painon tai voiko sitä vahvis-
taa. Siinä missä kamiinat painavat joitakin kym-
meniä kiloja, ja kevytrakenteiset avotakat muuta-
mia satoja kiloja, saattavat varaavat takat painaa
useita tuhansia kiloja.

Lisäksi tarvitaan piippu. Kerrostaloon sel-
laista on jälkikäteen vaikea laittaa.

– Helsingissä on kuitenkin vanhoja kerros-
taloja, joiden asunnoissa on aikanaan ollut takka
ja joiden hormisto voi edelleen olla kunnossa,
vaikka takat onkin purettu. Sellaiseen taloon
uuden takan hankkiminen voi periaatteessa tulla
kyseeseen. Omin päin ei takkaa saa ruveta asen-
tamaan, vaan asiasta kannattaa kysyä taloyhtiön
hallitukselta tai isännöitsijältä. ■

Koska on oikea aika laittaa pelti kiinni?

Pelti pitäisi puiden polton jälkeen laittaa kiinni,
ettei lämpö mene harakoille. Mutta milloin?

Vanhemman väen keskuudessa saattaa edel-
leen elää ohje, jonka mukaan pelti voidaan
sulkea, vaikka kyteviä hiiliä vielä takassa onkin,
kunhan sininen liekki hiilloksesta on sammunut.
Tapa perustuu aikaan, jolloin tuhkan joukossa oli
tapana säilyttää muutama kekäle seuraavaa päivää
varten. Uunitkin olivat tuolloin toisenlaisia.

Nykyaikaiset takat ja uunit on tehty niin tiiviiksi,
että tällainen johtaa helposti häämyrkytykseen.
Pelti suljetaan siis vasta sitten, kun viimeinenkin
puunainen kekäle on hiilloksesta sammunut.

Vapaa-ajan asunnoissa, jotka ovat pitkiä aikoja
kylmillään, kannattaa pelti jättää poissaolon ajaksi
auki. Näin hormi pysyy paremmassa kunnossa ja
kuivana, koska ilma pääsee kiertämään.

1. Minulla on varattu pesutornia varten 16 ampeerin sulake. Voinko käyttää pyykinpesu- konetta ja kuivausrumpua yhtä aikaa?

16 ampeerin sulake kestää 3,7 kilowatin kuormituksen.
Kahden suuritehoisen laitteen (teho 2,3–3 kW/laitte)
yhtäaikainen käyttö aiheuttaa ylikuormituksen ja sulak-
keen palamisen. Ohjelman alussa pesukone kuumentaa
vettä. Kun tämä vaihe on ohitettu, pesukoneen tehon-
tarve pienenee. Silloin voi kokeilla, jos sulake kestää myös
kuivausrummun käytön yhtä aikaa. Laitteiden liitäntäteho
kannattaa tarkistaa hankintavaiheessa ja valita laitteet,
joissa liitäntäteho on pieni.

2. Olen harkinnut oman pyykinpesukoneen ostamista ja nyt haluaisin tietää, kuinka paljon arvioitte sähkökulutukseni kasva- van ja laskun suurenevan oman pesukoneen myötä? Uskoisin käyttäväni konetta kerran viikossa.

Pyykinpesukoneessa sähkökulutukseen vaikuttaa valittu
pesulämpötila. Energiamerkinnän mukaan koneellisen
peseminen 60 asteen lämpötilassa puuvillaohjelmalla
kuluttaa sähköä noin yhden kilowattitunnin. Jos valitaan
40-asteinen ohjelma, sähköä kuluu noin 0,6 kilowattituntia
ja 90 asteen ohjelmalla noin 1,6 kilowattituntia.

Yleissähkö maksaa 7,79 c/kWh. Pestäviä koneellisia on
vuodessa 52. Se maksaa 40-asteisella ohjelmalla 2 euroa
60 senttiä, 60 asteen ohjelmalla 4 euroa 30 senttiä ja 90
asteen ohjelmalla 6 euroa 90 senttiä. Laskuja tulee neljä
vuoden aikana, eli yhtä laskua kohti neljäsosa lasketusta
summasta. Laskelmaa voi tarkentaa arvioimalla, mitä
pesulämpötiloja käyttäisi.

3. Olisin kiinnostunut tietämään, mitkä laitteet kotona kuluttavat eniten energiaa?

Valaistuksen osuus sähkökulutuksesta on yleensä
huomattava. Lamput ovat pienitehoisia, mutta niitä
on monta ja ne palavat pitkiä aikoja. Tyhjistä huoneista
lamput kannattaa sammuttaa. Myös kylmälaitteiden
teho on pieni, mutta koska ne ovat jatkuvasti sähkö-
verkkoon kytkettyinä, niiden sähkökulutus on suuri.
Säädä kylmälaitteen säilytyslämpötilat kohdalleen
(jääkaappi +5 astetta, pakastin –18 astetta) ja puhdistaa
tausta pölystä.

Sähköliesi ja kiuas ovat suuritehoisia laitteita. Mik-
roaaltouunia ja vedenkeitintä kannattaakin hyödyntää
lieden sijasta. Saunan lämmittäminen kuluttaa paljon
sähköä, niinpä saunominen kannattaa keskittää yhdessä
sovittuun ajankohtaan.

4. Onko markkinoilla kosteuden tiivistävää kuivauskaappia?

Ei ole. Kaikki kuivauskaapit ovat hormiin poistavia.

**KYSY POIS! Lähetä kotitaloutesi sähkökäyttöön
liittyvät kysymykset Helsingin Energialle osoitteet-
seen kysypois@helsinginenergia.fi.**

Arjen nautintoja

Aamukahvi aloittaa päivän tuoksuvan pehmeästi ja kuppi kuumaa piristää kummasti iltapäivän väsymyksessä. Yhä useammassa kodissa pulputtaa tiskipöydällä tai keittiön työtasolla kahvinkeitin lisäksi espressokeitin.

Kotitalouksille myytävät espressokeittimet ovat lähentyneet ammattikäytössä olevia keitinmalleja. Niinpä koneet ovat entistä automaattisempia, ja niissä on toimintojen lisäksi myös entistä enemmän hintaa. Kun lähtee ostoaikaisissa liikkeelle, kannattaa ensin miettiä, onko tarkoitus hörppiä espressoja päivittäin vai onko se vain juhlahetkien herkku.

Täysautomaattisten koneiden toimintaa ohjaa tietokone. Ne hoitavat itse puhdistuksenkin. Keittäjälle jää tehtäväksi vain jättesäiliön tyhjenys – kone ilmoittaa sopivasta ajankohdasta digitaalisella näytöllä – ja cappuccinosuuttimen pesu. Hieman enemmän käsityötä vaativat koneet ovat hinnaltaan edullisempia, mutta lopputulos – tumma ja rikasarominen kahviuoma – on yhtä maukasta.

Hyvää kahvia

Sekä espresson että tutun suodatinkahvin valmistuksessa pätevät samat säännöt. Jotta syntyi hyvää kahvia, tärkeintä on, että valmistusvälineet ovat puhtaat, kahvi tuoretta ja vesi rai-kasta. Myös laadukkaalla keittimellä on vaikutusta kahvin makuun. Suuritehoisessa kahvinkeitinmessä kahvi valmistuu nopeasti ja veden lämpötila on riittävän korkea. Korkea lämpötila uuttaa

maun kahvijauheesta, mutta voi lisätä myös kitkeryyttä. Matala lämpötila ei irrota kahvijauheesta tarpeeksi makua. Pitkä suodatusaika kompensoi matalaa lämpötilaa, mutta taas vastaavasti lisää kitkeryyttä. Lisäämällä hiukan annostusta ja vaihtamalla suodatinjauhatuksen pannukarkeuteen, pehmenee kahvin maku.

Näin puhdistat kahvinkeitin

Kahvinkeitin kannattaa puhdistaa jokaisen käytön jälkeen, sillä kannuun ja suodattimeen tarttunut rasva huonontaa kahvin makua. Kannun, kannen ja suodatinosan voi yleensä pestä astianpesukoneessa. Saman asian ajaa kuuma vesi, harja ja astianpesuaine. Pinttynyt lika lähtee soodavedellä (2–3 rkl soodaa, 1 l kiehuvaa vettä).

Kahvinkeittimeen tehdään kalkinpoisto säännöllisesti. Se käy esimerkiksi kalkinpoistoaineella, sitruunahapolla tai etikalla. Pitkään käyttämätömänä ollut tai uusi kahvinkeitin puhdistetaan keittämällä pari kannullista vettä.

Lähteet: Kuluttaja-lehti 8/2004
Energiakeskuksen Kahvinkeitimet ja vedenkeitimet -opas

► **Lue lisää** kahvin- ja espressokeittimen valinnasta Energiakeskuksen verkkosivuilta: www.helsinginenergia.fi > Energiakeskus

Tuoretta mehua

Philipsin uuteen alumiiniseen HR 1861 -mehulinkoon voi suuren syöttöputken ansiosta laittaa hedelmät kokonaisina kuoriineen. Sekä mehukannun että jätteenastian tilavuus on 1,5 litraa.

Maahantuojana Philips Ab.
Suositushinta 179 euroa.

Linjakas leiväpaahdin

Kenwoodin kauniisti muotoiltu TT900 leiväpaahdin palkittiin vuonna 2004 Red Dot Design -palkinnolla. Uutta on automaatiikka: paahdin laskee ja nostaa leivät automaattisesti. Merkkiäänä ilmoittaa herkkutellijalle paahdon päättymisestä. Laitteen teho on 900 W.

Maahantuojana Suomen Sähkötuonti Oy
Suositushinta 139 euroa.

Silityskone on totta

Siemensin TJ 10001 -paidansilityskone käsittelee kaikenkokoisia paitoja. Paita puetaan koneen päälle ja silitys alkaa. Merkkiäänä ilmoittaa, kun työ on valmis. Laitetta voidaan käyttää myös pikkutakkien ja jakkujen tuulettamiseen sekä paitojen ja puseroiden pikakuivaukseen. Hopeanvärinen silityttäjän teho on 2 150 W.

Maahantuojat BSH Kodinkoneet Oy.
Suositushinta 1 290 euroa.

Pölyt pois robotilla

Siemens uusi VSR8000-robotti-imuri imuroida lattioiden lisäksi myös sängynaluset. Se tyhjentää itsensä automaattisesti tukiaseman pölypussiin ja lataa akut. Robotti-imuri kuluttaa vuorokaudessa saman energiamäärän kuin 2 000 W:n perinteinen imuri 30 minuutissa.

Maahantuojat BSH Kodinkoneet Oy.
Suositushinta 1 699 euroa.

Helppo monitoimikone

Philipsin uusi Cucina-monitoimikone on laite kuluttajalle, joka haluaa monikäyttöisen ja isojakin määriä käsittelevän monitoimikoneen. Valmistaja lupaa laitteen olevan Click & Go -toiminnon ansiosta myös erityisen helppo koota, käyttää, purkaa sekä puhdistaa.

Maahantuojat Oy Philips Ab.
Suositushinta mallista riippuen 119–149 euroa.

Trimmattu parta

Braunin uusi cruZer3-parranajokone on tarkoitettu erityisesti nuorille ja nuorekkaille miehille. Laitteella voi sekä ajaa, trimmata että muotoilla partaa.

Maahantuojat Gillette Group Finland Oy.
Suositushinta 89 euroa.

Retrohenkeä keittiöön

Kenwoodin Patisserie Mixer -yleiskoneesta saa värikkään keittiöön. Valittavana on neljä eri väriä: kerma, punainen, sininen ja keltainen. Metallirunkoisen koneen teho 400 W ja siinä on 12 eri nopeutta. Varusteisiin kuuluu kolme erilaista vatkainta sekoittamiseen, vaivaamiseen ja vaahdottamiseen. Laite pystyy vaahdottamaan jopa 12 kananmunan valkuaiset.

Maahantuojat Suomen Sähkötuonti Oy.
Suositushinta 329 euroa.

Kaverille kans

OBH Nordica Double Waffle Iron -vohveliraudan valtti on koko. Se paistaa kaksi vohvelia yhtä aikaa. Vohveliraudassa on tarttumattomat paistopinnat, mikä helpottaa puhdistusta.

Maahantuojat OBH Nordica Finland Oy.
Suositushinta 54,90 euroa.

Sähköalan Energiakeskuksesta

saat maksutonta opastusta ja neuvontaa kodinkoneasioissa.

- Kampinkuja 2 (avoinna ma klo 8.30–17.00, ti–pe klo 8.30–16.00)
 - puh. (09) 617 2726
 - energiakeskus@helsinginenergia.fi
 - www.helsinginenergia.fi
- Oletko hankkimassa uutta pesukonetta? Mietitkö, paljonko jääkaappisi

syö sähköä?

Miten kodin

lämmityksessä

voi säästää?

Energiakeskuksen

nettisivuilta löydät

monenlaista apua sekä neuvoja ja

vinkejä, kun järjestelet kodinkone-

asioitasi uuteen uskoon:

www.helsinginenergia.fi.

PYYKKIÄ KAIKKIALLA?

Pyykkikori tursuaa yli äyräidensä, pesussa kutistunut pusero etsii paikkaansa, suihkuun ei pääse, kun pesuhuone on viritetty pyykkinaruja täyteen. Lisäksi pesukone haisee pahalle. Voi apua! Mistä lähtisin liikkeelle?

Inka Töyrylä • **Kuvat** Janne Lehtinen

Joillakin pyykkirumba harmaannuttaa hiukset, nostattaa hien pintaan ja kiristää pinnan äärimmilleen. Toisilla se sujuu kuin tanssi. Millä hommaa saisi helpotettua niin, että pyykkishow ei veisi liikaa aikaa eikä ajatuksia?

Lähtökohtana ovat suunnittelu, tila ja välineet. Pienessäkin tilassa tehdään ihmeitä, ja omaan kotiin sopivilla välineillä pyykkäyskin hoituu mukavasti. On pesukoneita, jotka lähes ajattelevatkin itse, kuivausrumpuja, kuivauskaappeja, paidansilitysrobotteja... Mutta hetkinen, vielä ei olla niin pitkällä. Pyykkikori turvaa edelleen.

– Likapyykkiä ei pitäisi säilyttää pyykkikopissa kovin pitkiä aikoja. Likapyykki aiheuttaa herkästi hajua, ja mitä kauemmin tahrat saavat olla koskemattomina, sitä tiukemmin ne pinttyvät vaatteisiin. Jos säilytystilassa on kosteutta, saattaa likapyykkiin pahimmassa tapauksessa tulla jopa hometta, sanoo kotitalousneuvoja **Hanna Pikkarainen** Uudenmaan Martoista.

Jos tila antaa myöten, kannattaa pyykki lajitella jo tässä vaiheessa värin ja materiaalin mukaan. Vie turhaa aikaa kääntää koko likapyykkikori ylösalaisin vain siksi, että jokainen samanvärinen sukka varmasti päätyisi kerralla pesukoneeseen. Jos eri korit vievät liikaa tilaa, voi taroitukseen käyttää vaikka vanhoja tynnyliinoja. Valkoiset pyykki yhteen pussiin, kirjavat toiseen, hellästi pestävät kolmanteen.

Oikea kone?

Pesukoneita on markkinoilla joka lähtöön ja vähän enemmänkin. Tärkeät kriteerit oikean koneen valinnassa ovat tila, tottumukset ja odotukset.

– Ensin täytyy valita, halutaanko päältä vai edestä täytettävä kone. Koneen ulkomitat ovat tärkeä asia, nykyään on monia todella kapeita ja mataliakin koneita. Ahtaassa tilassa päältä täytettävä voi olla kätevämpi, mutta jos pesukone sijoitetaan työtason alle, kannattaa valita edestä täytettävä, muistuttaa Helsingin Energiakeskusten kotitalousneuvoja **Eva Spiegel**.

Sitten mietitään, mitä ohjelmia tarvitaan. Koneita löytyy tässäkin suhteessa laidasta laitaan. Markkinoilla on pyykinpesukoneita, joissa on peruspesuohjelmat, mutta ohjelmien sisältöön ei voi itse vaikuttaa. Joissakin koneissa on eko-, mini- ja pikaohjelmia, sekä mahdollisuus esimerkiksi lisätä vettä ohjelmien pesu- tai huuhteluvaiheeseen tai valita lisähuuhteluita. Toinen ääripää on nerokas elektroninen pesukone, joka punnitsee pyykin ja ehdottaa itse sopivaa pesuohjelmaa sekä kertoo, paljonko pesuainetta tulisi annostella.

– Tehokas linko on tärkeä. Jos aikoo kuivattaa pyykkinsä koneellisesti, tuhannen kierroksen linkousnopeus on energiataloudellisestikin riittävä. Pyykki kuivuu sitä nopeammin, mitä paremmin kone linkoaa, Spiegel selittää.

– Energiankulutuksen ja pesutuloksen luokitusskala menee A:sta G:hen. Tosin nykyään lähes kaikki kuuluvat luokkaan A, ja seuraavaksi käyttöön ollaankin ottamassa uudet luokitukset A+ ja A++. Suuntaus on se, että saadaan mahdollisimman hyvä pesutulos mahdollisimman pienellä veden- ja energiakulutuksella.

Älä tuplaa pesuainemäärää

Ja sitten kone täyteen ja käyntiin! Ei, ei, ei! Hanna Pikkarainen kehottaa ensin tyhjentä-

Pulsaattorista kilpailija pyykkilaudalle

Pyykkiä pestään useita kertoja viikossa. Siinä sivussa, muiden töiden ohessa. Lykätään pyykki koneeseen ja painetaan nappia. Ihan näin helppoa ei pyykkäys ole aina ollut.

Ensimmäiset pesukoneet olivat puisia ja käsikäyttöisiä. Koska vesijohtoja ei etenkaan maaseudulla juuri ollut, padassa kuumennettu vesi nostettiin koneeseen ämpärillä. Pyykki huuhdeltiin usein saavissa tai pesutuvan isossa sementtialtaassa. Vaikka pesukoneet aikaa myöten paranivat, suhtauduttiin niihin pitkään ennakkoluuloisesti. Pyykkilaudasta, lipeäkivestä ja muuripadasta ei ollut helppo luopua. Oli vaikea uskoa, että kone voisi tehdä yhtä puhdasta jälkeä.

Ensimmäinen sähköllä toimiva pesukone, englantilainen Hoover, esiteltiin suomalaisille marraskuussa 1948 Työtehoseuran suunnittelussa. Koneen sisäseinässä oli pulsaattori, joka pyöritti vaatteita pesuliuoksessa. Lisäksi koneessa oli käsikäyttöinen puristin, jolla pyykistä väännettiin vesi pois pesun jälkeen. Koneen saattoi liittää suoraan vesijohtoon, mutta ämpäritäyttökkin oli vielä mahdollista. "Huuverista" tuli hetkessä käsite, ja viidessä vuodessa pulsaattorikoneita myytiin 30 000 kappaletta.

Ensimmäisen automaattisen rumpupesukoneen Työtehoseura sai tutkittavakseen vuonna 1958. Samana vuonna esiteltiin automaattipesukone yleisölle. Pyykinpesun helpous ihastutti, mutta myös arvelutti. Erityisesti veden ja sähkön kulutusta pelättiin. Pian pesukoneesta kuitenkin tuli perheenäidin toiveiden täyttymys. Pyykkipäivät pesutuvassa vaihtuivat kylpyhuoneen nurkassa jyskyttävään koneeseen ja katon rajaon narulle ripustettuihin, vettä tippuviin pyykeihin.

Pyykki lajitellaan värin ja materiaalin mukaan. Jos tilaa on tarpeeksi, ovat erilaiset lajittelukorit ja -laatikot paitsi käteviä, myös hauskan näköisiä!

mään taskut, sulkemaan vetoketjut ja hakaset, avaamaan napit ja ravistelemaan pölyt.

– Käärityt housunlahkeet ja hihat on hyvä avata ja liinavaatteet ropsauttaa ennen pesukoneeseen laittoa. Kaikissa pesukoneissa ei ole enää nukkasihätiä, joten poistoputkeen saattaa kertyä hyvinkin paljon nukkaa ja pölyä. Pahimmassa tapauksessa pölypallo tukkii putken, Pikkarainen muistuttaa.

Pyykkiä ei myöskään saa tunkea koneeseen. Pikkarainen kehottaa työntämään pyykkiä koneeseen yksitellen.

Kone on täynnä, kun kädet vielä mahtuvat pyykin päälle ranteita myöten.

– Jos koneen sulloo liian täyteen, pyykki ei mahdu pyörimään kunnolla, vaan myttääntyy kiemuralle ja jää helposti likaiseksi tai huuhtoutuu huonosti. Pesun jälkeen voi joutua ihmettelemään, kun pyykki alkaakin haista vaikka se on juuri pesty, Pikkarainen luettelee.

Pesuohjeita kannattaa noudattaa ja pesuainetta annostella vain sen verran kuin ohjeessa neuvotaan.

– Pesuainetta laitetaan mieluummin liian vähän kuin liikaa. Nykyiset pesukoneet käyttävät niin vähän vettä, että pesuaine ei välttämättä huuhtoudu kokonaan pois, jos sitä on liikaa. Jos

pyykki on kovin likaista, se kannattaa käsitellä jo ennen pesua. Tuplaamalla pesuainemäärä ei ratkasta ongelmia, päinvastoin.

Pyykinpesukoneiden käyttämät vesimäärät ovat pienentyneet valtavasti. Siinä missä pesukoneet käyttivät 15 vuotta sitten 120 litraa vettä pesukertaa kohden, kuluu nykyisin vain 40–75 vesilitraa. Samalla kun vesimäärät ovat pienentyneet, ovat pesuajatkkin pidentyneet.

– Myös pesutottumukset ovat muuttuneet viimeisten kymmenen vuoden aikana. Käytetään paljon pikaohjelmia, eikä korkeissa lämpötiloissa pestä enää juuri mitään. Jos pyykkiä pestään paljon ja aina vain lyhyillä ohjelmilla ja matalissa lämpötiloissa, kone likaantuu ja saattaa alkaa jopa haista, Eva Spiegel sanoo.

– Jos ei koskaan pese mitään 90 asteessa, olisi hyvä vaikka pari kertaa vuodessa tehdä huoltopesu, jolloin kone pestään tyhjänä. Pesuainelokeroon voi laittaa fosfaattipitoista pesuainetta tai 100 grammaa sitruunahappoa. Jos pyykkiä tulee paljon, voi huoltopesun tehdä vaikka kerran kuussa, hän jatkaa.

Ilmanvaihto on tärkeää

Hanna Pikkarainen kehottaa laittamaan pyykkiä saman tien kuivumaan, kun pesuohjelma on

Vaatteet laitetaan pesukoneeseen yksitellen ja samalla tarkistetaan, että napit ovat auki, vetoketjut kiinni ja taskut tyhjennetty. Jos vaatteet työnnetään koneeseen yhteen kietoutuneena myytynä, pesutulos ei välttämättä ole yhtä hyvä.

valmis. Koneessa seisossaan pyykki alkavat herkästi haista, tai ainakin ruttautuvat niin, ettei niitä silitä enää minkään valtakunnan laitteella.

Samalla pesukoneen luukku kannattaa jättää raolleen, jotta kone kuivuu ja tuuletettu sisältäkin. Jos luukku on aina tiukasti kiinni, voi koneen tiivisteisiin tulla hometta.

Kuivaaminen voikin olla helpommin sanottu kuin tehty. Pienissä tiloissa pyykkinaruilta siirtyä ilmaan melkoisen paljon kosteutta.

– Kuivaustilassa pitäisi olla hyvä ilmanvaihto, ja sen pitäisi olla helposti tuuletettavissa. Jos ilmanvaihtoa ei saa järjestymään, on parempi käyttää taloyhtiön kuivaushuonetta kosteushaittojen välttämiseksi, Pikkarainen neuvoo.

Pyykkinaruvaihtoehtoja on lukuisia. Erilaisille kokoontaitettaville telineille sekä seinään kiinnitettävillä, ulosvedettävillä narutelineille mahtuu metritolkulla pyykkää. Pesukoneelliselle pyykkää tarvitaan noin kahdeksan metriä narua. Käytön jälkeen telineet on helppo taitella piiloon. Jos pyykkää kuivatetaan saunan jälkilämmössä, on muistettava aina tarkistaa, ettei kiukaan yläpuolella roiku mitään.

– Jos pyykkää tulee paljon ja kuivaustilat ovat huonot, kuivausrumpu tai -kaappi on hyvä ratkaisu, Pikkarainen sanoo.

Rumpu vai kaappi?

Jos pyykin jäännöskosteus on 45–50 prosenttia, kuivuu pyykki huoneilmassa noin kuuressa tunnissa. Kuivausrummussa kuivuminen vie aikaa tunnin ja kuivauskaapissa pari tuntia. Mikä vaihtoehto sitten kenellekin sopii?

– Kuivauskaappi vaatii hormiliitännän ja vie paljon tilaa. Rumpu mahtuu pienempään tilaan, ja kondensoivassa kuivausrummussa

kosteus tiivistyy vedeksi vedenkeruustiaan, tai vesi ohjataan poistoletkulla viemäriin. Kuivausrummussa kuivausaika on lyhyempi ja sähkönkulutus pienempi kuin kuivauskaapissa, mutta kaikkia materiaaleja, kuten villaa ja pellavaa, ei voi rumpuun laittaa. Kaapissa sen sijaan voi kuivata mitä tahansa ulkojalkineista alkaen. Kaappia voi käyttää myös ilman sähköä, jos vaatteiden kuivumisella ei ole kiire, Spiegel puntaroi.

Yhdeksi kuivausrummun eduksi on lasketava pölyn poisto. Sitkeässä elää käsitys, että rumpukuivaus kuluttaisi vaatteita, mutta Spiegel tyrmää tiedon.

– Asiaa on tutkittu monia kertoja, ja tutkijoiden mukaan kuivausrummun nukkasihtiin kerääntynyt nukka on pääasiassa käytön sekä pesun irrottamaa tekstiilipölyä. Koneen pestessä ja linogotessa osa nöyhdestä menee viemäriin, mutta kun taittelee kokoon telineellä kuivumassa olleita vaatteita, voi nähdä kuinka ne pölisevät. Kuivausrumpu on allergiselle hyvä laite, sen myötä kodin pölymäärä vähenee.

Ennen kummankaan laitteen hankintaa kannattaa tarkistaa, voiko ne asentaa asuntoon. Kuivauskaappi vaatii hormiliitännän, kuivausrumpu oman pistorasian ja sulakkeen, jos sitä halutaan käyttää samanaikaisesti pesukoneen kanssa.

Kolmas koneellinen vaihtoehto on kuivaava pyykinpesukone, kätevä, mutta hidas vetotin. Pesu kestää pari tuntia, kuivaus toisen mokrallaan vain noin puolet koneellisesta. Pyykit on siis kuivattava kahdessa erässä. Kuivaavan pesukoneen vedenkulutus on myös moninkertaista tavalliseen pesukoneeseen nähden, sillä se käyttää vettä myös kuivausvaiheessa.

– Lapsiperheen laite se ei ole, mutta yhden tai kahden hengen taloudessa se toimii. Pienissä

asunnoissa, joissa ei ole kuivaustiloja, kuivaava pesukone on ihan näppärä, Eva Spiegel sanoo.

Silityskone vai Rautamies?

Vaikka pyykki on nyt saatu kuivaksi, ei sitä vielä kukaan päästä taittelemaan takaisin kaapin hyllyille. Pitäisi päättää, mitä sille nyt tehdään. Vaihtoehtoja on taas lukuisia.

Silityskoneessa vaate oiotaan huolella ja lististetään koneen metallisen silityslevyn ja pehmustetun laudan tai pyörivän telan väliin. Laitteella on vannoutuneet kannattajansa, mutta sen käyttö vaatii harjoittelua. Silityskoneen voi käytön jälkeen taittaa kokoon ja säilyttää muualla. Mankeli vie paljon pöytätilaa, mutta sillä on helppo silottaa esimerkiksi liinavaatteet.

– Jos silitystä paljon, kannattaa silityslaitteen valintaan perehtyä tarkemmin. Haluatko sellaisen, jonka edessä on helppo istua hyvässä työasennossa? Silloin silityskone on hyvä ratkaisu. Silitysrautaa kannattaa aina kokeilla käteen ennen ostopäätöstä. Tuntuuko se tarpeeksi jämäkältä mutta ei liian painavalta? Onko siinä kääntyvä johto? Haluaisitko johdottoman raudan? ▶

Entä kuinka suuri höyryraudan vesisäiliö on, Spiegel luettelee.

Pelkämästä silitysraudasta on sen seitsemän erilaista versiota perussäätöraudasta höyryrautaan ja aina useamman vesilitran vetävään supersilityttäjän silityskeskukseen asti. Uusin tulokas silitysrintamalla on hauska, mutta hintava IronMan. Rautamiehelle puetaan päälle kostea pusero tai paita ja painetaan nappia. Kuuluu tsuuh, ja Rautamies alkaa höyrytä ja pullistua. Vartissa se sekä kuivaa että silittää paksummankin pusakan vaikeita hihansuita myöten.

Hauskaa ja helppoa

Miksi muka kuivuneita vaatteita ei voisi kantaa suoraan kaapin hyllyille? Mitä järkeä on silittää lakanoita, saati villapaitoja?

– Liinavaatteiden mankelointi on viitisimiskysymys, jolla saadaan kuitenkin paljon hyvää aikaiseksi, Hanna Pikkarainen innostuu.

– Mankeloinnilla ja silytyksellä saadaan vaateen kuitupäättäjät suljettua ja pölyäminen vähäisemmäksi. Silittäminen ja prässäminen tekevät lisäksi vaatteesta huolitellun näköisen. Silittämättä voi jättää kotona käytettävät oloasut sekä vaatteet, joiden hoito-ohjeessa silittäminen kielletään. Alusvaatteitakaan ei tarvitse silittää.

Pikkarainen toteaa, ettei silittämisen tarvitse olla kaiken energian syövää pakkopullaa.

– Riittää kun vähän nurjalta puolelta näyttää vaatteelle rautaa. Ei tarvitse hinkata ja töpörellä, vaan reilulla liikkeellä vedellä rautaa vaateen päällä. Oikeasti silittäminen voi olla hyvinkin helppoa ja nopeaa, hän vakuuttaa.

Vihdoin päästään viikkaamaan. Puhdasta, kuivaa ja sileää. Onko oikeastaan mitään ihanampaa kuin vastapesty lakana sängyssä? ■

Kunnollisilla välineillä pyykkipinot päätyvät takaisin vaatekaapin hyllyille helposti ja hauskasti.

Kuivausrummun nukkasihti tyhjenetään joka käyttökerran jälkeen. Koneen kannattaa antaa myös tuulettua aina kuivauksen jälkeen.

Huolella hoidettu pesee paremmin

Pyykinpesukone nauttii hoidosta ja huomiosta. Kuivausrumpu- ja kaappi eivät halua jäädä vähemmälle.

– Jos laitteita hoitaa hyvin, ne vievät vähemmän energiaa, pesutulos pysyy hyvänä ja koneiden elinikä pitenee, Eva Spiegel vakuuttaa.

Pesukoneen pesu- ja huuhteluainekotelo, roskaluukku tai nukkasihti sekä vesiliitäntän tulovesisihti puhdistetaan säännöllisesti. Niiden tukkoisuus voi vaikuttaa huuhtelutulokseen tai siihen, ettei kone poista vettä kunnolla. Jos koneen vesiletku halutaan paineettomaksi käytön jälkeen, käynnistetään tyhjä kone vielä muutamaksi sekunniksi hanan sulkemisen jälkeen. Pesukoneen luukku jätetään raolleen, jotta sisäosat ja tiivisteet

pääsevät kuivumaan. Säännöllisesti tehdään myös huoltope- suja, eli pestään tyhjä koneellinen mahdollisimman kuumassa lämpötilassa.

– Jos pesukone esimerkiksi imuroinnin ajaksi vedetään pois paikoltaan, on hyvä sen jälkeen vesivaa'an kanssa tarkistaa, että kone varmasti on suorassa. Pesukoneen kestävyysvai- kuttaa myös se, mitä siellä pestään. Räsymatot ja isot peitot eivät kuulu tavalliseen pesukoneeseen. Pesurumpu ei ole kovin iso, ja pyykin on mahdollista liikkumaan siellä. Kova räsymatto saattaa jyskyttää herkästi koneen pois paikoltaan, tai ainakin linkouksen aikana jousitus joutuu todella koville.

Pyykin kuivauskaappi on kiitollinen siivottava. Se kaipaa vain pyyhkimistä silloin tällöin

sekä alaosassaan olevan vesias- tian tyhjenystä. Kuivausrum- mussa on enemmän irrotetta- via osia, jotka vaativat säännöllisen puhdistuksen.

– Vedenkeruuastia ja luu- kun sisäpuolella oleva nuk- kasihti tyhjenetään jokaisen käyttökerran jälkeen. Kosteuden tiivistin puhdistetaan suih- kuttamalla tarpeen mukaan, kerran kuussa tai harvemmin, Spiegel neuvoo.

Kuivausrumpu vaatii ympär- istöltään hyvän ilmanvaihdon, jotta se saa riittävästi korvausil- maa. Muuten huoneen lämpö- tila nousee, kuivausaika pite- nee ja sähkönkulutus nousee. Riittämätön ilmankierto voi pahimmillaan rikkoa koneen. Oven auki pitäminen auttaa usein, jos huoneen lämpötila alkaa nousta.

Kulutuskategoria	kWh/kerta	€/kk	€/v
Sähköllä toimiva pyyhekuivain	2,40/vrk	5,97	73
Pyykinpesukone (7 x vko)	1	2,49	30
Kuivaava pesukone			
Pesu (7 x vko)	1	2,49	30
Kuivaus (7 x vko)	3,50	8,70	106
Kuivausrumpu (7 x vko)	3,40	8,46	103
Kuivauskaappi (7 x vko)	4,00	9,95	121

Helsingin Energian Energiakeskuksen nettisivuilta löydät runsaasti lisätietoa ja valintaohjeita pyykinpesu- ja kuivauslaitteiden valintaan: www.helsinginenergia.fi.

UUSI TAPA HOITAA ASIOITA!

Aiemmin, jos halusit tietää esimerkiksi lukematietosi, sinun piti soittaa tai käydä Helsingin Energian asiakaspalvelussa. Nyt asioiden hoito helpottuu huomattavasti uuden, verkossa toimivan Online-palvelun myötä. Voit seurata ja suunnitella taloutesi sähkönkulutusta aiempaa tarkemmin!

Internetissä toimiva uusi Online-palvelu kokoaa kätevästi kaikki sähköiset palvelut saman katon alle. Tammikuun alussa avatun palvelun käyttäjäksi pääset, kun olet Helsingin Energian asiakas. Kun olet rekisteröitymässä palvelun käyttäjäksi, tarvitset käsille sähkölaskun, josta näet asiakasnumerosi ja käyttöpaikkameron. Rekisteröitymisen yhteydessä annat itsellesi käyttäjätunnuksen ja salasanan. Heti rekisteröitymisen jälkeen pääset tutustumaan palveluun.

Kuvitus Anssi Keränen

Online-palvelussa pystyt helposti selaamaan sähkönkäyttöraporttiasi. Tietojen avulla voit tarkemmin suunnitella ja arvioida omaa sähkönkäyttöäsi.

Seuraa ja suunnittele

Online-palvelussa pääset hallinnoimaan omia laskutusasioitasi. Voit vaihtaa laskun lähetystavan esimerkiksi paperipostina tulevasta sähköpostiin vastaanotettavaksi. Myös laskutusvälin muuttaminen onnistuu näppärästi. Vuotuisesta sähkönkäytöstä riippuen laskun voit halutessasi saada joko kaksi, neljä, kuusi tai kaksitoista kertaa vuodessa. Hyödyllinen palvelu on ennakkotiedote tulevasta laskutuksesta: näet kuluvan vuoden tulevien laskujen eräpäivät ja maksettavat summat. Palvelussa onnistuu myös avoimien sähkölaskujen maksu verkkopankkiin sekä vanhojen laskujen tietojen selailu.

Online-palvelussa voit myös ilmoittaa Plussa-korttisi numeron, ja sen jälkeen saat jatkossa Plussaa ostamastasi sähköenergiasta.

Tutustu raportteihin

Palvelussa voit kätevästi selata oman kotisi lukema- ja käyttötietoja, jotka perustuvat aina ajantasaisiin tietoihin. Tiedot tulevat suoraan asiakastietojärjestelmästä. Sivun alaosassa olevista linkeistä voit katsella tietoja eri vuosilta. Lisäksi voit tilata käyttöösi maksuttoman käyttöraportin, jossa voit seurata sekä vuosittain kuukausitasolla kotisi – ja myös kesämökkisi – sähkönkäytön kehittymistä. Uudet käyttäjät tilaavat raportin ensimmäisellä käyttökerralla. Sen jälkeen se päivittyy automaattisesti ja on aina saatavilla.

Online-palvelujen kautta pääset tekemään myös muuttoilmoituksen tai voit laskea sähköisen lomakkeen kautta itsellesi tarjouksen sähköstä, jos olet esimerkiksi hankkinut kesäasunnon. ■

► **Käy tutustumassa** Online-palveluun internetissä osoitteessa www.helsinginenergia.fi!

Helsingin Energian asiakasedut

Kun olet Helsingin Energian asiakas, käytössäsi ovat seuraavat palvelut ja tuotteet:

- Plussa-pistetilisi karttuu, kun ilmoitat Plussa-korttisi numeron Helsingin Energialle. Pisteitä kertyy arvonlisäverollisesta sähkön myyntihinnasta.
- Helsingin Energia vakuuttaa kaikki kotitalousasiakkaansa sähkötapaturman varalta. Asiakasetu koskee kaikkia perheenjäseniä.
- Helsingin Energian asiakaspalvelu on kaikkien asiakkaiden käytössä asuinpaikkakunnasta riippumatta. Voit kysyä kaikkea sähkөөn liittyvää numerosta 010 802 802 paikallispuhelun hinnalla.
- Energiakeskuksen kotitalousneuvojat ja

monipuoliset, maksuttomat palvelut ovat käytössäsi. Keskus palvelee myös pääkaupungin ulkopuolella asuvia asiakkaita puhelimitse, ma klo 8.30–17.00 ja ti–pe klo 8.30–16.00, puh. (09) 617 2726, tai sähköpostitse, energiakeskus@helsinginenergia.fi.

- Saat kerran vuodessa sähkölaskun yhteydessä seurantaraportin sähkönkäytöstäsi. Raportin avulla voit suunnitella energiankäyttöäsi. Online-palvelun kautta voit seurata ajantasaisia tietoja myös verkossa.
- Voit lainata sähkönkulutus- ja pintalämpömittaria sekä kosteusmittaria. Lue lisää verkkosivuilta osoitteesta www.helsinginenergia.fi.

- Käytössäsi on Helsingin Energian sähkölämmittimien vaihtopalvelu. Palvelu sisältää vanhojen sähköpattereiden vaihdon uusiin sähkölämmittimiin. Asennuksen tekee Helsingin Energian asentaja.
- Saat Helen-lehden neljä kertaa vuodessa.

Helsingin Energian vuonna 2004 hankkima sähkö muodostuu seuraavista energianlähteistä: maakaasu 51 %, kivihilli 25 %, ydinvoima 17 %, uusiutuvat 7 %. Helsingin alueella tuotusta sähköstä 84 % on sähkön ja lämmön yhteistuotantoa (CHP).

Lisätietoa sähkön alkuperästä ja ominaispäästöistä löydät osoitteesta www.helsinginenergia.fi.

Paras kuva syntyy VALON JA HETKEN EHDOKSILLA

Valokuva ikuistaa todellisuuden sellaisena kuin se on. Ironista kyllä, aidosti näköisen kuvan ottaminen ihmisestä ei kuitenkaan ole aivan helppoa. Kuinka todellinen minä saadaan vangittua filmille? Valokuvaaja Mona Mannerheimo, jos kuka, hallitsee tämän.

Nanna Särkkä • Kuva Janne Lehtinen

Mona Mannerheimo kuvaa ihmisiä, kun he ovat edustavimmillaan, heidän elämänsä tärkeimpinä hetkinä. Hän ikuistaa vauvat, tuoreet ylioppilaat ja hääparit sekä ottaa muotokuvia. Hän tekee työtään täydellä sydämellä.

– Ihmiskuvaus on vaativa laji, siinä pitää laittaa itsensä kokonaan likoon. Mitään ei synny ilman valokuvaajan aktiivista panosta. Ei riitä, että painan kameran laukaisijaa, vaan minun pitää saada ihmiset elämään, syttymään. Kyse ei niinkään ole siitä, että osaa käyttää kameraa taidokkaasti, vaan ihmisten kohtaamisesta.

Presidenttejä rouvineen

Mannerheimolla on takanaan yli 40-vuotinen ura. Ensikosketuksen kuvaamiseen hän sai 17-vuotiaana aloittaessaan työt tulevan miehensä valokuvaamossa. Kamera välineenä hurmasi hänet välittömästi. Se tarjosi hänelle luontevan tavan kuvata maailmaa ja ”toteuttaa piirtämistä”.

– Nykyään kuvaaminen on minulla selkäytimessä. Sen huomaa epävarmuuden hetkinä, jolloin tuntuu, että kaikki on yhtä hapanointia. Heti, kun astun kameran taakse, valokuvaajan rooli vaihtuu päälle ja olen kuin toinen ihminen: tiedän mitä tehdä, miten toimia. Asiat lähtevät sujumaan.

Kokenut ja palkittu muotovalokuvaaja on kuvannut niin kulttuurivaikuttajia kuin poliittikan edustajiaakin. Uran tähtihetkiä ovat olleet tavallan presidenttien ikuistamiset.

– Presidentit **Mauno Koivisto** ja **Martti Ahtisaari** puolisoinen olivat haasteena aivan omaa luokkaansa. Heidän kuvaamisensa jännitti suunnattomasti, oli valtava tarve onnistua.

Mauno Koivistoa Mannerheimo pyysi päästä kuvaamaan uransa 30-vuotisjuhlanäytelyyn vuonna 1993 ja lupa tuli presidentin neuvonantajan epäilyksistä huolimatta. Aloite

Ahtisaarten kuvaamiseen puolestaan tuli presidentinlinnan kansliasta, jossa oli tykätty Mannerheimon aiemmin **Tellervo Koivistosta** ottaisiin muotokuviiin.

Hymy ei tule väkisin

Erityisen mieluisia kuvattavia Mannerheimolle ovat lapset.

– Lasten valokuvaaminen on hauskaa ja niin erilaista. Se on myös hyvin fyysistä, siinä hiki lentää!

Hymyä tai aitoa ilmettä ei voi onkia pienestä ihmisestä väkisin. Usein se tulee esille leikin ja puuhastelun kautta. On löydettävä elementti, jossa lapsi vapautuu, asia, mistä tämä syntyy. Sitten ilmeitäkin syntyy. Hätäillä ei sovi.

Ensiarvoisen tärkeää on luoda turvallinen ilmapiiri, jossa jännittäminen unohtuu. Mannerheimon studion tunnelma auttaa tässä. Se on kaikkea muuta kuin steriili. Vanhan puutalon alakerrassa on paljon kiinnostavaa katseltavaa ja kosketeltavaa; rekvisiitaksi on vaikka mitä, leluja ja vanhoja esineitä, ja seinät ovat täynnä valokuvia.

– Kun todella pelokkaan tai aran lapsen saa lopulta vapautumaan ja rentoutumaan, on se varsinainen työvoitto, Mannerheimo kuvaa.

Muita mieleisiä kuvaustilanteita hänelle ovat nuoruusiän merkittävät juhlat, lakkiaiset ja häät. Ne ovat onnellisia tapahtumia, joissa ollaan iloisella mielellä.

– Hääkuvien erityisenä haasteena on saada vangittua aito tunne ja toisesta tykkääminen.

Studion seinillä esillä olevissa hääkuvissa tämä todellakin toteutuu. Jokaisesta välittyy oma tunnelmansa ja vahva mielikuva siitä, millaisia juuri kyseisen kuvan henkilöt ovat. Siitä ei ole epäilystäkään, että he ovat toisilleen maailman tärkeimmät ihmiset ja kyse on heidän elämänsä onnellisimmasta päivästä.

Salakuvan kärkkymistä

Myös aikuisten kuvattavien kohdalla jännityksen laukaiseminen on tärkeää. Valokuvaajien odotetaan usein kertovan tässä tarkoituksessa vitsejä, mutta ne eivät ole Mannerheimon alaa. Hän luottaa inhimilliseen vuoro vaikutukseen. Kuvattavan kanssa tutustutaan ja pyritään luomaan luottavainen ilmapiiri. Valokuvaajan omalla persoonalla ja käytöksellä on tärkeä rooli: hän on aito, välillä hieman hössöttäväkin itsensä.

Mannerheimolla ei yleensä ole apulaista, vaan hän virittelee valot ja salamat itse. Tämän hän on huomannut toimivaksi ratkaisuksi.

– Usein se kestää ja kestää, ja kuvattavat saattavat tuskastuakin, että tuleeko tästä nyt yhtään mitään. Pian he eivät enää jaksa jännittää niin kovasti, eivätkä istua niin äärettömän ryhdikkäästi. Siihen mennessä, kun olen saanut kaiken valmiiksi, he ovat juuri sopivasti rentoutuneet!

Tavoitteena on aina saada mahdollisimman aito kuva ihmisestä. Vieraan ihmisen persoonallisuutta valokuvaaja ei voi tietää tai tuntea etukäteen, vaan sen on annettava tulla esille itsestään. Mannerheimon taktiikkana onkin yrittää saada napattua niin sanottu salakuva sinä pienenä hetkenä, jolloin kuvattava ei muista olevansa kameran edessä.

– Paras kuva – ei siitä tiedä milloin se tulee. Se syntyy tilanteesta ja kuvattavasta. Väkisin ei saa hyvää aikaisiksi. Pitää vain luottaa siihen, että kyllä se sopiva hetki koittaa, ja yrittää ohjata tilannetta keskustelulla tai tekemisellä oikeaan suuntaan.

Mannerheimo luonnehtii muotokuvan ottamista luovaksi prosessiksi, jossa alussa ei oikein tiedä, mitä on lähdössä tavoittelemaan ja mihin tulee päätyään. Tilanteen täytyy antaa viedä.

Valokuvaaja ei saa hyvää kuvaa aikaisiksi yksin. Se vaatii aina yhteistyötä kuvattavan kanssa.

– Vaikka minä hyppisin päälläni, se ei riitä, jos toinen ei lähde mukaan, Mona Mannerheimo sanoo.

Hän kiittelee esimerkiksi Tuusulan kirkkoherran **Sakari Vuorisen** muotokuvaprojektia: se oli antoisa ja onnistunut yhteistyö, jossa molemmat osapuolet olivat täysillä mukana.

Luonto on paras studio

Mieluiten Mannerheimo kuvaa ulkona. Siellä kaikki on luonnollisempaa: ei tarvitse käyttää salamaa tai kuumasti porottavia studiolamppuja. Kuvattavkaan eivät jännitä yhtä paljon.

Mannerheimon studio sijaitsee Tuusulan kulttuurimaisemassa, aivan Rantatien lähellä. Siellä ympäristö tarjoakin upeat mahdollisuudet ulkona kuvaamiseen.

Luonnossa hänen rakkain elementtinsä, valo, pääsee oikeuksiinsa.

– Valo tekee valokuvan. Se on kiehtovan hallitsematon – koskaan ei voi etukäteen tietää, mistä hyvä valo löytyy. Tuttu paikka näyttää eri valossa aivan erilaiselta ja saa aivan erilaisen luonteen.

Kovin tarkasti Mannerheimo ei kuvia etukäteen suunnittelekaan, vaan hän kuvaa nimenomaan valon ehdoilla.

– Vaikka aiemmin olisi päätetty, missä ja miten kuva otetaan, voi herkullinen valo löytyäkin jostain toisaalta. Silloin siihen on tartuttava.

Mannerheimo ei kuvaa suorassa auringon valossa, vaan etsii valon varjosta. Siellä jossain

on herkkä muotoa piirtävä valo; se saattaa esimerkiksi heijastua veden pinnasta.

Ensi kesän suhteen Mannerheimolla on kaksi toivetta. Ensimmäinen on, että hän osaisi olla uuvuttamatta itseään liialla työnteolla. Toinen on, että toisin kuin viime vuonna sadepilvet pysyisivät poissa, niin että kameran ja kuvattavat voisi viedä ulos luontoon mahdollisimman usein. Paras kuva syntyy Suomen kesässä myös sään ehdoilla. ■

Nainen kameran takana

Nimi • Mona Mannerheimo

Ikä • 59 vuotta

Ammatti • muotovalokuvaaja

Harrastukset • luonnossa liikkuminen, lukeminen

Energianlähde • usko Jeesuskeen

Tärkein sähkölaite • studiosalama

Haave • saada lukuisilla Israelin matkoilla otetut kuvat koottua kirjaksi

Esikuvat • suomalaisen muotovalokuvauksen uranuurtajat Salme Simanainen sekä Kuvasisot Margit Ekman ja Eila Marjala

Tunnustuksia • muun muassa Suomen Valokuvaajain Liiton mestariarvo (1989), Vuoden muotokuva -kilpailun voittaja (1987) sekä Vuoden muotokuvaaja (1983)

Tulevaisuuden haaste • digitaalivalokuvauksen ja kuvankäsittelyyn perehtyminen

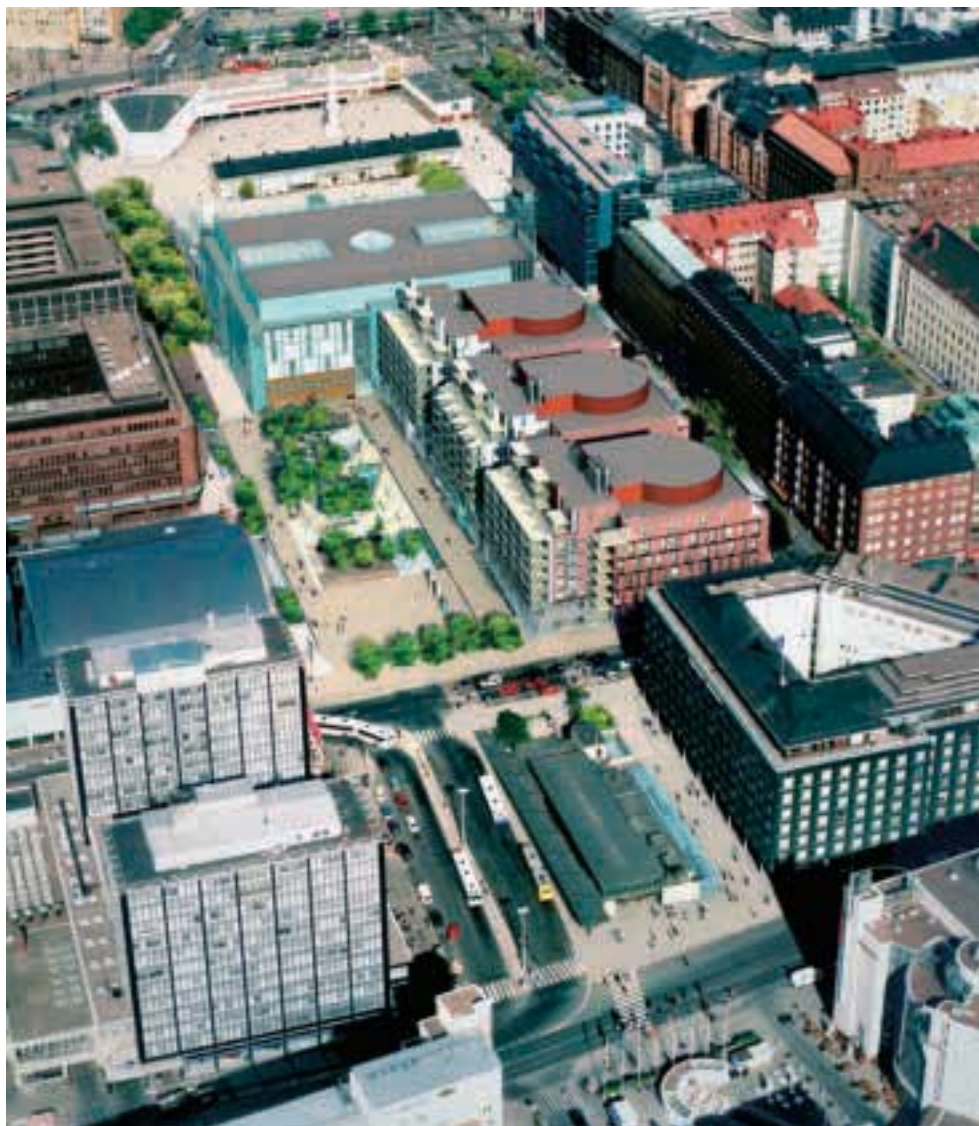
KAUPUNKILAISTEN KAMPPI

Kamppi on vuosisatojen aikana muuttunut sotilaiden hiekkakentästä linja-auto-
asemaksi. Nyt Kampissa on alkamassa uusi elämä, kun bussit siirtyvät maan alle ja
alueesta on tulossa kaupunkilaisten tila toreineen, kauppakeskuksineen, asuntoineen
ja toimistoineen. Helen vieraili työmaalla, jossa ensivaikutelmiksi nousivat toimivuus
ja yllättävä avaruus.

Lilli Berghäll • Havainnekuvat SRV Viitokset Oy

Narinkkatori levittäytyy kauppakeskuksen edustalle (iso kuva). Ilmakuvasa näkyvät kaikki alueen uudet aukiot: puistomainen Tennispalatsin aukio etualalla, Narinkkatori sekä Lasipalatsin ja vanhan linja-autoaseman väliin jäävä aukio kellotorneineen.

Kun 1870-luvun helsinkiläinen kulki nykyisen Lasipalatsin kulmilla Simonkadun puolella, hän saattoi ostaa käytettyjä vaatteita ja kaikenlaisia käyttötavaroita juutalaisilta kauppiailta. Lumpunkerääjien tori eli narinkka lakkautettiin vuonna 1929. Sanana narinkka alkaa pian elää uutta elämää 2000-luvun kaupunkilaisten suussa. Uutta Kampin keskusta suunniteltaessa on haluttu pitää muistissa alueen historia, ja vanhan linja-autoaseman rakennuksen ja uuden kauppakeskuksen väliin jäävä aukio on nimetty Narinkkatoriksi.

Nyt Narinkkatori on vielä hautautunut työmaakoneiden, pressujen ja parakkien alle. Tori ei ole vielä saanut punertavaa graniittia pintaansa, mutta pergolarakennelma on jo pystyssä. Uuden kauppakeskuksen lasinen seinä kohoaa torin laidalla. Julkisivussa on käytetty silkkipainatettua lasia, ja kun uudessa kauppakeskuksessa pidetään valo ja yö, koko julkisivu hohkaa valoa pimeyteen.

Helsinkiläiset ovat vuodesta 2002 saaneet katella Kampin valtavaksi monituksi haukannutta työmaata, mutta nyt uusi Kampin keskus alkaa hahmotua. Venäläisten sotilaiden kasarmialueesta linja-autoasemaksi muuttuneesta Kampista on vihdoinkin tu-

lossa kaupunkilaisten tilaa. Reilun vuoden kuluksena kaiken pitäisi olla valmista.

Maanalainen solmukohta liikenteelle

1930-luvulta asti Kampin kentän täyttäneet linja-autot siirtyvät Kampin keskuksen myötä maan alle. Narinkkatorilta aukeavat pääovet sisään kauppakeskukseen ja Espoon bussien terminaaliin. Tässä kerroksessa on matkakeskus, josta lähtevät liukuportaat ja hissit myös alempaan kerrokseen eli kaukoliikenteen terminaaliin sekä Kampin metroaseman laituritasolle. Kamppiin muodostuu näin luonteva liikenteen solmukohta, jossa on helppo vaihtaa kulkuneuvoa ja miellyttävä odotella oman bussin lähtöä.

– Matkakeskuksella halutaan yhdistää joukkoliikennepalvelut. Myös muualla Suomessa tällaiset ratkaisut ovat yleistymässä, projekti-insinööri **Juhani Linnosmaa** Kiinteistövirastosta kertoo.

Terminaalit ovat Kampin keskuksen ensimmäisenä valmistuva osa, joka avataan yleisölle tämän vuoden kesäkuun alussa. Terminaalit lienevät myös odotetuin osa, sillä niiden valmistumisen myötä päästään eroon bussien poikkeusjärjestelyistä. ▶

Espoon bussien terminaali jatkuu toistasataa metriä pitkänä hallina aina Fredrikinkadun alle asti. Bussit ajavat Espoon terminaaliin suoraan Salomonkadun joukkoliikennetunnelista. Matkustajat odottelevat busseja mukavasti lasien takana sisällä odotustiloissa, joista aukeavat ovet kunkin laiturin kohdalle kuin lentokentällä ikään. Lentokenttämaisuus onkin ollut suunnittelussa yhtenä tavoitteena. Kaukoliikenneterminaaliin liikenne kulkee Annankadulta luiskaa pitkin.

Juhani Linnosmaa tyrnäyttää väitteet, joiden mukaan linja-autoterminaali olisi jo syntyessään liian pieni.

– Tietokonesimulaatioilla on varmistettu, että bussit mahtuvat kääntymään. Tilaa on riittävästi, vaikka bussit onkin saatu nyt sovitettua pienempään tilaan kuin alueella aikaisemmin. Tilankäyttöä on tehostettu.

Terminaalit alkavat näyttää jo aika valmiilta, harmaita graniittilattioita myöten. Lattian alla

kulkevat lattialämmityspotkistot ja katossa järeät ilmastointiputket, joita tarvitaan tehokkaan ilmanvaihdon varmistamiseksi.

– Mikään hämähäkki paikka tämä ei tule olemaan, Linnosmaa viittaa lukuisiin loisteputkivalaisimiin, jotka on jo asennettu paikoilleen. Valoa terminaaliin tulee myös Narinkkatorin päädyntä lasiseinän läpi.

Kamppi lisää keskustan vetovoimaa

Sisällä kauppakeskuksessa hitsauskipinät sinkoilevat ja porat ulkuvat. Yli 700 henkeä, joista noin 200 on talotekniikan asentajia, työskentelee Kampin työmaalla tälläkin hetkellä.

Kauppakeskuksen viisi kerrosta ovat nousseet terminaalien päälle.

– Ainutlaatuiseksi tämän hankkeen tekee juuri se, että terminaalit on sijoitettu kauppakeskuksen yhteyteen. Se on harvoin kokeiltu yhdistelmä, toteaa kauppakeskuksen toimitus-

johtaja **Henrik Winberg**, joka on toiminut aiemmin muun muassa Forumin kauppakeskuksen johtajana.

Liiketiloja on myös maan alla terminaalikerroksissa, ja ne on tarkoitus avata yhtä aikaa terminaalien kanssa. Espoon bussiterminaalin kerroksen tulee myös Keskon suuri päivittäistavarakauppa, josta on yhteys Graniittitaloon.

Kampin kenttä on ollut Helsingin liikekeskustan jatkeena jo satakunta vuotta – mutta vain paperilla. Suunnitelmansa alueen tehokkaasta käytöstä ovat tehneet niin Bertel Jung, Eliel Saarinen kuin Alvar Aalto. Kampin alueen rakennussuunnitelmat ovat kohdanneet vuosikymmenien aikana monenlaista valitusta ja vastarintaa, ja tositoimiin on päästy vasta 2000-luvulla.

– Helsingin liikekeskusta on poikkeuksellisen pieni verrattuna muihin pääkaupunkeihin. Kampin keskuksen myötä Helsingin keskusta laajenee ja keskustan vetovoima kasvaa. Se, että tulevaisuudessa muualta tullaan yhä enemmän keskustaan ostoksille, on tietysti koko hankkeen lähtökohta – keskustan ostovoima ei yksin riitä, Winberg sanoo.

Kaupallisia yksiköitä eli liikkeitä, kahviloita ja ravintoloita kauppakeskukseen tulee noin 150.

Tällä hetkellä liiketiloista on vuokrattuna noin kaksi kolmasosaa.

– Se on hyvä asia, vaikka kauppakeskus avautuu vasta ensi vuoden maaliskuussa eli aikaa on vielä. Olemme hyvin aikataulussa, Winberg toteaa.

Kaukolämpöä ja -jäähdytystä Kampin keskuksen

Helsingin Energia toimittaa uuteen Kampin keskuksen sekä kaukolämpöä että kaukojäähdytystä. Kaukolämpö tuotetaan Helsingin Energian voimalaitoksilla ympäristöä säästävällä tavalla yhteistuotantona sähkön kanssa. Kaukolämmöllä pidetään myös Kampin keskuksen jalankulkuväylät sulana talvella, mikä vähentää hiekoituksen ja aurauksen tarvetta.

Ympäristöystävällinen kaukojäähdytys on uu-

den Kampin toimisto- ja liiketilojen sekä terminaalien yleisötilojen jäähdytysratkaisu. Helsingin Energia tuottaa kaukojäähdytysenergiaa hyödyntämällä kaukolämmön tuotannosta ylijäävää energiaa sekä merivettä. Kaukojäähdytyksen ansiosta kiinteistöissä ei tarvita erillisiä äänekkaita ja kookkaita lauhduttimia.

Kampin keskuksen uudet asunnot avautuvat Tennispalatsin aukiolle. Suuria puita tulee koko kävelykaduksi muuttuvan Salomonkadun pituudelle.

Kolme toria ja kävelykatu

Paitsi joukkoliikenteen solmukohta ja uusi liikekeskus Kampin alueesta on tulossa myös kaupunkilaisten olohuone – ainakin kesäisin. Kolmelle torille – Lasipalatsin aukiolle, Narinkkatorille ja Tennispalatsin aukiolle – tulee istutuksia, suihkulähteitä, istuskelupaikkoja ja ravintoloiden ja kahviloiden terasseja. Narinkkatorilla on mahdollista järjestää esimerkiksi konsertteja ja muita kulttuuri- ja viihdetapahtumia sekä käydä torikauppaa. Lasipalatsin aukiolla säilytetään sen keskellä seisova kellotorni, joka on rakennettu samaan aikaan itse Lasipalatsin kanssa vuonna 1936. Kampin keskuksen rakennettavat 99 asuntoa sijoittuvat Tennispalatsin aukion laidalle. Alueen ympärillä on monia tärkeitä kulttuuripalveluja kuten Tennispalatsin museot ja elokuvateatterit, Lasipalatsin mediakeskus sekä nykytaiteen museo Kiasma.

Tärkeä lähtökohta Kampin keskuksen suunnittelussa on ollut autottomuus. Kun bussit siirtyvät maan alle ja Salomonkatu rauhoitetaan jalankulkijoille, Kamppiin saadaan laaja autoton alue. Salomonkadun varrelle istutetaan isoja puita, ja katu yhdistää toisiinsa puistomaisen Tennispalatsin aukion ja Narinkkatorin. Yleisvaikutelma on varsin avara – Kampin keskusta ei suinkaan olla rakentamassa täyteen.

Kampin keskuksen maan alle siirtyy myös Leppäsuon pikarahtialue, mikä osaltaan vähentää liikennettä kaupungin sisällä.

Niille, jotka tulevat keskustaan autolla, on luvassa lisää pysäköintitilaa – bussiterminaalien alapuolelle tulee pysäköintitilat 250 autolle. Maanalaisista tiloista on yhteys Forumin pysäköintitiloihin, eli loskakelillä pääsee kuivin jaloin taas entistä pidempiä matkoja keskustassa.

Vaativa työmaa

Kampin työmaa on suurin yksittäinen Suomessa toteutettu rakennushanke. Teknisesti suurimmat haasteet olivat vastassa heti alussa, louhintavaiheessa, sillä Kampin alue rakentuu täysin metrotunnelien päälle. Haastavaa on ollut myös työmaan rajautuminen suoraan katuihin ja rakennuksiin. Melua ja tärinää aiheuttavat työt on jouduttu tarkoin aikatauluttamaan ja naapuri-kiinteistöjen perustuksia vahvistamaan. Logistiikka ahtaassa Helsingin keskustassa on vaativaa. Tiedotukseen esimerkiksi liikennejärjestelyjen osalta on panostettu alusta asti. Lähialueen yritysten kanssa kaupunkilaisille on järjestetty työmaan tutustumiskäynnejä eli Raksabileitä. Työmaa on saanut myös tunnustusta: vuonna 2003 Kamppi palkittiin Suomen parhaana työmaana.

Nyt valmistuminen hämmöittää ja kaikki on aikataulussa. Ensi vuonna myllerrys on kokonaan ohi ja neljän hehtaarin alue on muuttanut muotoaan täysin.

– Joukkoliikenteen ja palveluiden yhdistäminen on toimiva konsepti. Kun siihen lisätään vielä autoton alue ja lisää jalankulkuympäristöä, ihmiset ovat varmasti kiinnostuneita, Juhani Linnosmaa uskoo. ■

KAMPPI ENNEN JA NYT

- 1700-luvulla metsä raivattiin alueelta ja Kamppi muuttui sotaväen hiekkakentäksi.
- 1809 Suomi liitettiin Venäjään ja venäläinen sotaväki sijoitettiin Kamppiin.
- 1833 Turun kasarmi valmistui nykyisen Lasipalatsin paikalle. Kasarmi tuhoutui kansalaissodassa 1918.
- 1929 Lumpunkerääjien tori eli narinkka lakkautettiin silloisen Turun kasarmin nurkilla.
- 1935 Turun kasarmin keittiönä toimineeseen rakennukseen sijoitettiin linja-autoasema. Kentälle tuli bussiterminali. Linja-autoasema uudistettiin 1995.
- 1936 Lasipalatsi valmistui vuoden 1940 olympialaisia varten, jotka jäivät pitämättä sotien takia. Lasipalatsi uudistettiin 1998.
- 1938 Tennispalatsi valmistui autojen huoltokeskukseksi 1940 olympialaisia varten. Tennispalatsin uudistetut tilat museoineen ja elokuvateatterineen valmistuivat 1999.
- 1955 Autotalo valmistui Kampin kentän reunalle.
- 1959 Kamppi sai virallisen nimensä.
- 1980 Presidentti-hotelli ja Graniittitalo valmistuivat.
- 1983 Metro tuli Kamppiin.
- 1991 Kamppi-Töölönlahden osayleiskaava valmistui.
- 1999 Kampin terminaalialueen asemakaava hyväksyttiin kaupunginvaltuustossa. Suunnitelmat herättivät kiivasta vastarintaa mm. arkkitehtien perustamassa Helsinki-seurassa.
- 2001 Kaupunki aloitti neuvottelut Kampin rakentamisesta SRV Viitosen -rakennusliikkeen kanssa vuoden 2000 tarjouskilpailun pohjalta.
- 2002 Kampin keskuksen rakentaminen alkoi.
- 2005 Linja-autoterminalit avataan kesäkuussa.
- 2006 Kampin keskus on kokonaisuudessaan valmis.

Lähde: Helsingin Sanomien verkkoliite

Vasemmalla: Kauppakeskukseen tuo valoa ovaalin muotoinen aukko, joka jatkuu Espoon bussien terminaali-kerroksesta aina ylimmän kerroksen kattoikkunaan saakka. Alla: Linja-autoterminalit tulevat kahteen kerrokseen. Matkustajat voivat odotella busseja mukavasti sisätiloissa. Terminaalista avataan myös uusi sisäänkäynti Kampin metroasemalle.

Sujuvaan suoralaskuun olla on tyytyväisiä

Helsingin Energian tekemässä suoralaskuasiakkaille osoitetussa kyselyssä kävi ilmi, että 87 prosenttia käyttäjistä oli tyytyväisiä suoralaskuun. Ongelmia suoralaskun kanssa oli ollut 9 prosentilla asiakkaista. Ongelmina mainittiin muun muassa pankkiyhteysongelmat. Kyselyn mukaan 94 prosenttia vastaajista käy verkkopankissa vähintään kerran kahdessa viikossa. 97 prosenttia vastaajista oli valmis suosittelemaan suoralaskua muille. Suoralaskusta oli saatu eniten tietoa pankista (35 prosenttia vastaajista) ja Helen-lehdestä (25 prosenttia vastaajista).

Suoralasku on yksi Helsingin Energian tarjoamista sähköisistä laskunmaksutavoista. Suoralasku odottaa valmiina verkkopankin erääntyvissä maksuissa, ja asiakas käy verkkopankissa hyväksymässä sen. Suoralaskupalvelu on tällä hetkellä mahdollinen Nordean ja Sammon asiakkaille, joilla on sopimus verkkopankin käytöstä ja jotka ovat tehneet suoralaskuvaltakirjan pankkinsa kanssa.

Lisätietoa eri laskunmaksutavoista saat Helsingin Energian verkkosivuilta www.helsinginenergia.fi tai asiakaspalvelunumerosta puh. 010 802 802.

Mitoxin miehet hoitavat mittariluennan

Helsingin Energian mittausliiketoiminto yhtiöityi marraskuussa 2004 koko Suomessa energianmittauspalveluja tarjoavaksi toimijaksi. Uusi mittauspalveluyhtiö Mitox Oy aloitti toimintansa 1.1.2005.

Helsingin Energian tytäryhtiö Mitox Oy tarjoaa energianmittauksen palvelukonaisuuksia energiayritysten ja kiinteistöalan käyttöön. Yhtiö huolehtii energiamittarien hankinnasta ja ylläpidosta, mittausjärjestelmäkokonaisuuksien suunnittelusta ja mittaustiedon toimittamisesta asiakkaan tietojärjestelmiin. Mitox Oy on erikoistunut energianmittauksen kaukoluentaratkaisujen suunnitteluun ja toteutukseen.

Mitox Oy on Helsingin Energian kumppani sähkö- ja kaukolämpömittarien kaukoluennan laajentamisessa Helsingin alueella. Mitox Oy:n tunnuksilla liikkuvat mittarinlukijat ovat siis jatkossa Helsingin Energian asialla.

Suomen Punainen Risti

Keräys katastrofin uhrien auttamiseksi

Myös Helsingin Energia osallistui keräyseen Aasian katastrofin uhrien auttamiseksi. Henkilöstökeräyksen tuotto oli 2 800 euroa, joka kaksinkertaistettiin yhtiön puolesta. Näin Suomen Punaiselle Ristille lahjoitettiin yhteensä 8 400 euroa. SPR koordinoi avuntarvetta Aasiassa.

MM-kisoissa yhteydet kunnossa

Helsingin Energian HelenNet-radiopuhelinverkkopalveluista on tehty sopimus MM 2005 -kisaorganisaation kanssa. TETRA-radiopuhelimet tulevat kisa-toimitsijoiden ja järjestysmiesten käyttöön Helsingissä 6.–14.8. järjestettävissä yleisurheilun MM-kisoissa. Kisaorganisaatiolle toimitetaan 200 uudenmallista radiopuhelinta sekä niihin liittyvät verkkopalvelut.

Suurissa yleisötapahtumissa yhteydenpidon varmistaminen järjestysmiesten ja muiden tapahtuman järjestäjien välillä on erityisen tärkeää. HelenNet-verkko on itsenäinen radiopuhelinverkko, jonka avulla yhteys säilyy silloinkin, kun yleiset GSM-verkot suuren yleisömäärän takia paikallisesti ruuhkautuvat. Järjestelmään voidaan määritellä tilannekohtaisesti kulloinkin järjestettävän tapahtuman viestintään tarvittavia käyttäjäryhmiä.

Helsingin Energian HelenNet-verkkoa ja TETRA-radiopuhelimia käyttävät myös Helsingin kaupungin liikennelaitos HKL raitiovaunuissaan ja Helsingin Bussiliikenne Oy linja-autoissaan. Myös Helsingin metroartijat käyttävät TETRA-puhelimia, joiden kuuluuus metrotunneleissakin on varmistettu.

Kaukoluenta laajenee Helsingissä

Helsingin Energia laajentaa vuonna 2001 Katajanokan alueella aloittamaansa sähkömittarien kaukoluentaa uusille alueille Helsingissä. Vuosina 2005–2006 kaukoluenta aloitetaan Pakilassa ja Kalliossa.

Kaukoluennassa asiakas saa nykyistä tarkempaa tietoa energiankulutuksestaan. Toetuneeseen kulutukseen perustuva lue-malaskutus selkeyttää sähkölaskua ja energiankäyttöä voidaan raportoida entistä tarkemmin. Kaukoluenta mahdollistaa myös uudenlaisten, energiansäästöä edistävien sähkön siirto- ja myyntituotteiden kehittämisen: tulevaisuudessa voidaan esimerkiksi sähkölämmitteisten pientalojen sähköenergian hinnoittelussa ottaa käyttöön tuntipohjaiset tuotteet.

Helsingin Energia etenee kaukoluennassa alue kerrallaan. Näillä näkymin koko Helsinki saadaan kaukoluentaan 5–10 vuoden kuluessa. Helsingin Energia aloitti kaukoluennan vuonna 2001 ensimmäisten energiayhtiöiden joukossa Katajanokalla, missä noin 2 500 asiakkaan sähkömittarit on otettu kaukoluentaan. Kaukoluentaa hyödyntävä, todelliseen sähkön käyttöön perustuva laskutus on saanut varsin hyvän vastaanoton.

Helsingin Energian kumppani kaukoluennan laajentamisessa on vuoden 2005 alussa toimintansa aloittanut Helsingin Energian tytäryhtiö Mitox Oy.

Näkymä Merimiehenkadun ja Telakkakadun kulmasta Koffin puiston suuntaan noin vuodelta 1910. Puiden takana pilkkottaa Koffin puiston torni.

Punavuorella soivat syntiset sävelet

Punavuorella on vaiherikas menneisyys: se on muuttunut pahamaineisesta työläiskaunginosasta trendikkääksi kaupunkilaisnuorten suosimaksi asuinalueeksi.

Punavuoren- ja Sepänkadun välisen alueen kallioita kutsuttiin jo 1600-luvulla Punavuoriksi niiden punaisen kivilajin mukaan. Koffin puistossa suuri mäki on vielä olemassa, mutta muualta kalliot on tasoitettu. Kaupunginosa alkoi hahmottua 1810-luvulla, kun Helsingin asemakaavaa alettiin suunnitella. Kallioinen alue rikkoi ruutuasemakaavan säännöllisyyden.

1800-luvulla Punavuori, tai Rööperi (Rödbergen), oli hökkelien ja matalien puutalojen vallassa. Yhteiskunnalliselta asemaltaan alimmat – käsityöläiset, kalastajat, merimiehet ja irtolaiset – elivät siellä köyhyydessä ja kurjuudessa. Kun Katajanokan murjut purettiin 1870-luvulla uusien kivitalojen tieltä, suurin osa alueen asukkaista muutti Punavuoreen. Alueen halvat vuokrat houkuttelivat myös opiskelijoita. Iso Roobertinkadulla ovat aikanaan asuneet esimerkiksi Aleksis Kivi, J. L. Runeberg ja J. V. Snellman. Rakennuskeinottelija Mikael Antipoff piti Uudenmaankatu 34–36:ssa kuulua vuokrakasarmia, jota kutsuttiin Bastiljiksi tai Ryöpylänksi. Nelikerroksisessa talossa asui satoja ihmisiä ja sen ahtaudessa monet sairaudet levisivät.

Punavuori oli siveyspoliisin huolenaihe. Huonomaineisia taloja riitti, ja kapakat ja iltotalot kukoistivat. Siveetöntä elämää tasapainottamaan perustettiin turvakoteja ”langenneille naisille” ja kodittomille nuorukaisille, lastenkoteja sekä kouluja.

Kontrasti kaupunginosan laitamilla oli suuri, sillä alue rajautui vauraisiin alueisiin: pohjoisessa vastassa oli Bulevardi ja eteläpuolelle nousi 1900-luvun alussa Eiran huvilakaupunginosa.

1820-luvulla Nikolai Sinebrychoff osti olutpanimoaan varten korttelialueen Hietalahdesta. Sinne syntyi oma yhdyskuntansa sairaaloi- neen ja henkilökunnan asuntoloineen. Hän perusti alueelle myös puiston, josta tuli suosittu niin helsinkiläisten perheiden kuin taiteilijoidenkin keskuudessa. Sieltä siintäviä merinäkömiä on kuvannut muun muassa Magnus von Wright.

Viemäriverkoston rakentaminen alkoi Helsingissä 1880-luvulla, eikä laskiämpäreitä tarvinnut enää tyhjentää katuojiiin. Iso Roobertinkatu sai ensimmäisen viemärensä 1890-luvun lopussa. Kylmävesijohtoja, jotka mahdollistivat sisävesat ja kylpyhuoneet, vedettiin vauraimpiin kiinteistöihin 1900-luvun alussa. Iso Roobertinkatu 33:een juokseva vesi tuli kaiketi ensimmäisenä Punavuorella, vuonna 1914.

Kaasuvalot valaisivat 1880-luvulle tultaessa lähes koko kaupunkialueen. Sähkö kuitenkin korvasi melko pian kaasulyhdyt. Alussa sitä jaettiin pääasiassa valaistukseen tehtaille, liikkeille, virastoille ja varakkaimmille taloille. Punavuoren sähköistämisen voi katsoa alkaneen vuonna 1885 Sinebrychoffin tehdasalueen sähkövalaistuksesta. Kotien valaisemisessa sähkö yleistyivät vasta 1930-luvulla.

Nykyinen Punavuoren kaupunginosa rajautuu pohjoisessa Bulevardiin, Sinebrychoffin katuun ja Uudenmaankatuun, idässä Yrjönkatuun, etelässä Ratakatuun, Laivuririnteeseen, Laivurinkatuun ja Tehtaankatuun sekä lännessä Telakkakatuun. Asukkaita siellä on noin 8 400.

Lähde: Sauli Seppälä, Helsingin Kaupunginmuseo

Palstalla kerrotaan helsinkiläisten kaupunginosien historiasta ja synnystä.

SÄHKÖN MYYNTIHINNAT LASKEVAT

Helsingin Energia alentaa yleissähkön myyntihintaa sekä aika- ja kausisähkötutteen päiväenergian myyntihintaa 1.4.2005 alkaen. Uudet hinnat ovat oheisessa hinnastossa. Hinnanalennukset koskettavat kaikkia Helsingin Energian kotilousasiakkaita sekä niitä yritysasiakkaita, jotka käyttävät näitä sähkötuotteita.

Yleissähkön myyntihinta laskee 0,30 c/kWh ja uusi hinta on 4,15 c/kWh. Perusmaksu ei muutu. Tyypillisellä kerrostaloasukkaalla (vuosikäyttö 2000 kWh) yleissähkön myyntihinta laskee noin 5,8 % ja tyypillisellä omakotitaloasukkaalla ilman sähkölämmitystä (vuosikäyttö 5000 kWh) noin 6,4 %.

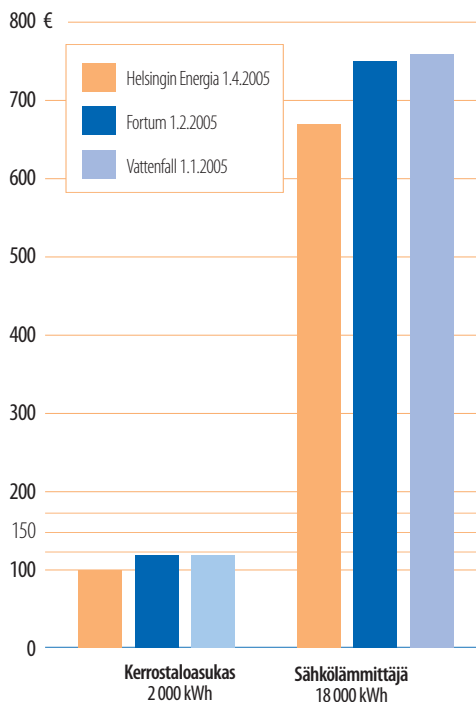
Aika- ja kausisähkötutteen päiväenergian hinta laskee. Yöenergian hinta ja perusmaksu eivät muutu. Tyypillisellä sähkölämmittäjällä (vuosikäyttö 18000 kWh) aikasähkön hinta laskee noin 2,5 %.

Hinnanalennusten perusteena on sähkön hankintakustannusten lasku. Hinnanmuutos perustuu sähköntoimitusehtojen 12.3. ja sähkönmyyntiehtojen kohtaan 8.3.

Helsingin Energian www-sivuilla on asiakkaiden käytössä hinnannuutoslaskuri, jolla hinnanalennuksen vaikutuksen voi laskea omilla sähkökäyttötiedoillaan.

Tyypillisen kerrostaloasukkaan ja sähkölämmittäjän sähkön myyntihinta vuodessa

Hinnat sisältävät arvonlisäveron 22 %.

SÄHKÖN MYYNTIHINNASTO 1.4.2005 ALKAEN

Vakituiseen asumiseen ja vapaa-ajan asuntoihin. Hinnat sisältävät arvonlisäveron (22 %). Hinnat eivät sisällä sähkön siirtoa.

Yleissähkö

Perusmaksu €/kk	Energia c/kWh
1,35	4,15

Aikasähkö

Aikasähkö (yöaikatunteja/vko)	Perusmaksu €/kk	Päivä c/kWh	Yö c/kWh
A (85–120)	2,00	4,53	3,17
D (40–84)	2,00	3,94	3,17

Sovellettava aikasähkötutete riippuu paikallisen verkonhaltijan aikajaon viikoittaisten yöaikatuntien määrästä, joka on ilmoitettu sulkeissa. Tällä hetkellä Aikasähkö A:n mukainen yöaikatuntimäärä on käytössä Helsingin Energian, Vantaan Energian ja E.ON Finland Espoon alueilla. Muilla alueilla on käytössä Aikasähkö D:n mukainen yöaikatuntimäärä.

Aikasähkö tuoteperehen rakenne yksinkertaistuu 1.4.2005 alkaen. Entinen Aikasähkö B yhdistyy Aikasähkö A -tuotteeseen ja entiset Aikasähkö C ja E yhdistyvät Aikasähkö D -tuotteeseen.

Kausisähkö

Perusmaksu €/kk	Talvipäivä c/kWh	Muu aika c/kWh
2,00	4,40	3,27

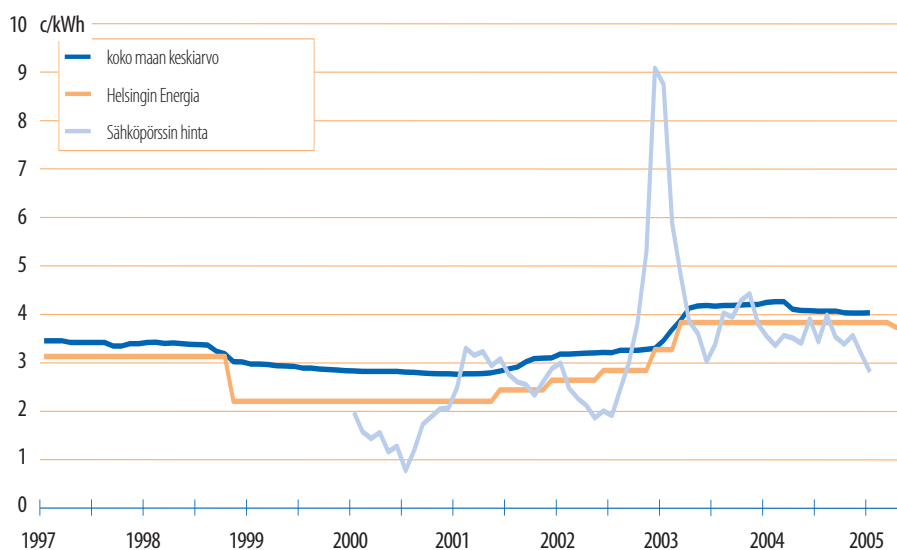
Ympäristöpenni

Ympäristöpenni-yleissähkön perusmaksu on 3,03 €/kk. Ympäristöpenni-aika- ja -kausisähkön perusmaksu on 3,68 €/kk. Energiahinnat ovat samat kuin vastaavissa normaaliutuotteissa.

Sähkölämmittäjän sähkön myyntihinnan kehitys vuodesta 1997

Vuosikäyttö 18 000 kWh/a. Kaikki hinnat sisältävät arvonlisäveron 22 %.

Lähde: Energiamarkkinavirasto, Nordpool

SIIRTOHINTOIHIN MUUTOKSIA

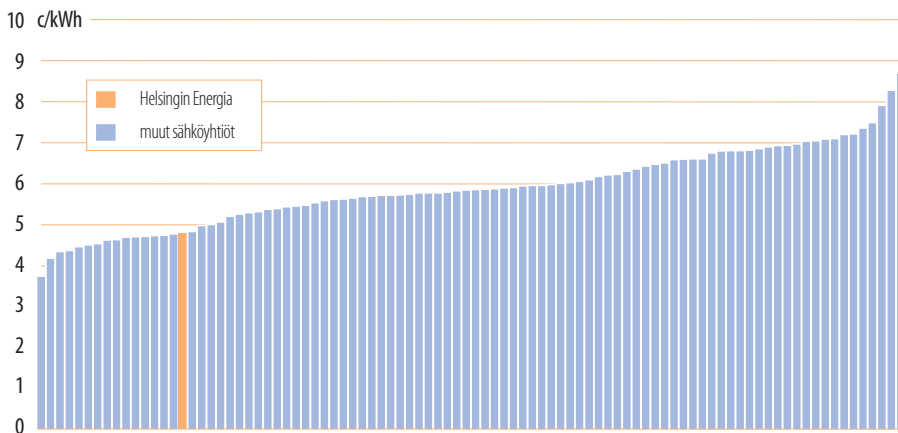
Helsingin Energian yleissähkön siirto-hinta muuttuu 1.4.2005 alkaen. Aika-sähkön siirtohintaa ei muutu. Hinnanmuu-

tos koskee helsinkiläisiä sähkökäyttäjiä ja niiden tavoitteena on kustannusvastaavuu-den parantaminen.

Sähkön siirron verollinen hinta Suomessa 2005

Kerrostaloalueisto, vuosikäyttö 2 000 kWh

Lähde: Energiamarkkinavirasto

Yleissiirron energiamaksu alenee 0,20 senttiä kilowattitunnilta ja perusmaksu nousee 0,30 euroa kuukaudessa. Uusi yleissiirron arvon-lisä- ja sähköverollinen energiamaksu on 3,64 c/kWh ja perusmaksun arvonlisäverollinen hinta on 1,90 €/kk.

Tyypillisen kerrostaloasukkaan (vuosikäyttö 2 000 kWh) siirtokustannukset pysyvät ennallaan ja ovat noin 96 euroa vuodessa. Tyypillisellä omakotitaloasukkaalla ilman sähkölämmitystä (vuosikäyttö 5000 kWh) siirtokustannukset ale-nevat 6,4 euroa vuodessa eli noin 3 %.

Kustannusvastaavuus paranee

Sähkönkäytön mittaus-, laskutus- ja muut asia-kaskustannukset on tasapuolista ja tarkoituksen-mukaista periä perusmaksussa, koska kustannuk-set muodostuvat sähkönkäytön määrästä riippu-matta. Yleissiirron perusmaksu vastaa korotuk-sen jälkeen aiempaa paremmin asiakastoiminto-jen kustannuksia. Hinnanmuutos perustuu säh-kön toimitusehtojen ja verkkopalveluehtojen koh-taan 12.6.

SÄHKÖN MYYNTI- JA SIIRTOHINNASTO KOTITALOUKSILLE HELSINGISSÄ 1.4.2005 ALKAEN

Yleissähkö

	Sähkön myynti	Sähkön siirto	Kokonaishinta
Perusmaksu €/kk	1,35	1,90	3,25
Energiamaksu c/kWh	4,15	3,64	7,79

Hinnat sisältävät arvonlisäveron (22 %). Siirtohin-ta on ilmoitettu sisältäen veroluokan 1 arvonlisä-verollisen sähköveron, joka on 0,906 c/kWh.

Ympäristöpenni-yleissähkön myynnin pe-rusmaksu on 3,03 €/kk. Ympäristöpenni-ai-ka-sähkö A:n myynnin perusmaksu on 3,68 €/kk. Perusmaksun kokonaishinnat ovat vastaavas-ti suuremmat. Energiahinnat ovat samat kuin vastaavissa normaalituotteissa.

Aikasähkö A

	Sähkön myynti	Sähkön siirto	Kokonaishinta
Perusmaksu €/kk Pääsulake enintään 80 A	2,00	8,54	10,54
Arkipäiväenergia c/kWh	4,53	4,23	8,76
Yö- ja pyhäpäiväenergia c/kWh	3,17	2,58	5,75
Perusmaksu €/kk			
• 100–125 A	2,00	30,50	32,50
• 160–200 A	2,00	69,54	71,54
• yli 200 A	2,00	108,58	110,58

Arkipäiväenergian hinta on voimassa ar-kipäivinä maanantaista perjantaihin klo 7–20. Yö- ja pyhäpäiväenergian hinta on voimas-a muina aikoina, sekä vappuaattona, juhannusaattona, jouluaattona ja uudenvuoden-aattona.

Yleissiirron uusilla asiakkaila suurin sallittu pääsulakekoko on 3 x 63 A. Aikasiirron uusil-la asiakkaila suurin sallittu pääsulakekoko on 3 x 200 A.

Nimi

Jakeluosoite

Postinumero ja -toimipaikka

Asiakasnumero

Puhelinnumero päivisin

Sähköpostiosoite

Liimaa tähän
kirje-
postimerkki

- Osallistun lukijakilpailuun: Salama löytyi sivulta _____
- Muutos yhteystietoihin: _____
- Palautetta palveluista: _____
- Toivon seuraavassa asiassa henkilökohtaista yhteydenottoa: _____

Postita/fakkaa kortti tai lähetä vastauksesi sähköpostilla 31.3.2005 mennessä.

Faksinumero: (09) 617 2360, sähköpostiosoite: helenkilpailu@helsinginenergia.fi.

Palautetta palveluista voit antaa myös Internet-sivujemme kautta: www.helsinginenergia.fi.

 Helsingin Energia

Tuotekilpailu 1/2005

00090 Helen

Löydä salamakuvio!

Voita monitoiminen pikasekoitin!

Braun Multiquick FreshSystem on ensimmäinen pikasekoitin, jolla voidaan hienontamisen, sekoittamisen ja vatkaamisen lisäksi tyhjiöpakata elintarvikkeita. Tyhjiöpakattu ruoka säilyy tuoreena ja maukkaana jopa kolme kertaa pidempään kuin jääkaapissa ilman vakuumia säilytettävä ruoka.

Tyhjiöpakkaamista varten suunnitellut kulhot ovat mikroaaltouunin, uunin, pakastimen sekä astianpesukoneen kestäviä. Vakuumiosan lisäksi laitteeseen sisältyy sekoitin-, vatkain- ja leikkuriosat sekä puolen litran mittakulho.

Arvomme osallistujien kesken kolme Braun Multiquick MR 5550 CA V2 FreshSystem -pikasekoitinta. Palkintopakettiin sisältyy kahden vakiovarusteena tulevan suorakulmisen säilytyskulhon lisäksi yksi 1,2 litran vetoinen pyöreä säilytysastia, joka soveltuu erityisesti nestemäisten ruoka-aineiden tai vaikkapa keksien ilmatiiviiseen säilytykseen. Yhden palkinnon arvo on 199,80 euroa.

Helen 4/2004 -lukijakilpailun voittaja on arvottu. Braun Activator 8595 -parranajokoneen voittivat Minna Kuoppala ja Stig Rune Linden Helsingistä. Onnea voittajille!

